

28/3

ایضاتِ بامو

حضرت سلطان بامو رحمہ اللہ علیہ

ایمانت باہمو

حضرت سلطان باہمو رحمۃ اللہ علیہ

یوسف مارکیٹ غزنی سٹریٹ
اردو بازار لاہور ☎ 7352795

پروفیسر یوسف

جُمْلہ حقوق بحق پبلشرز محفوظ ہیں

85/38

نام کتاب ————— ابیات باہر

ناشر ————— چوہدری غلام رسول

پرنٹرز ————— مرشد پرنٹرز لاہور

مصنف ————— حضرت سلطان باہو

اشاعتِ بار اول ————— یکم ستمبر ۱۹۹۲

قیمت ————— روپے

ملنے کے لیے

• پروگریوٹو بکس • یوسف مارکیٹ • غزنی سٹریٹ
اردو بازار • لاہور

• پروگریوٹو بکس • فیصل مسجد • اسلام آباد

• اسلام بک ڈپو • ۱۲ گنج بخش روڈ • لاہور

الف

۱۔ اللہ چنبے دی بوٹی میرے من وچ مرشد لائی ہو
 نفی اثبات دا پانی بلیس ہر رگے ہر جانی ہو
 اندر بوٹی مشک چچا یا حباں پھلاں تے آئی ہو
 جیوے مرشد کامل باہو جیں ایہ بوٹی لائی ہو

الف

۲۔ اللہ پڑھیوں پڑھ حافظ ہو یوں ناں گیا حجابوں پر دا ہو
 پڑھ پڑھ عالم فاضل ہو یوں بھی طالب ہو یوں زردا ہو
 سیٹے ہزار کتاباں پڑھیاں پر ظالم نفس نہ مردا ہو
 باجھ فقیراں کسے نہ مارا یا باہو ایو چور اندر دا ہو

الف

۳۔ احد جدوتی دکھالی از خود ہو یا فانی ہو
 قرب وصال مقام نہ منزل ناں اوتھے جسم نہ جانی ہو
 نہ اوتھے عشق محبت کاٹی نہ اوتھے کون مکانی ہو
 علموں عین تھیوے سے باہو سر وحدت سبحانی ہو

۴۔ اللہ صبحی کیتو سے جداں چمکیا عشق اگوہاں ہو
 راتیں دیہاں دیونے تاکھیرے نت کرے اگوہاں سوہاں ہو
 اندر بھاہیں اندر بان اندر دیوچ دھوہاں ہو
 باہوشوہ تداں لدھیو سے جداں عشق کیتو سے سوہاں ہو

۵۔ ایہہ دنیاں زن حیض پیتی کیتی نل نل دھوون ہو
 دنیاں کارن عالم فاضل گوٹے بہ بہ روون ہو
 جیندے گھر وچ بوہتی دنیاں اوکھے گھو کر سوون ہو
 جہاں ترک دنیا تھیں کیتی باہو داہندی نکل کھلوون ہو

۶۔ آلت بربکم سنیا دل میرے نت قالو اپلی کو کیندی ہو
 محب وطن دی غالب ہوئی ہک پل سون نہ دیندی ہو
 قہر پورے تینوں رہزن دنیا توں تاں حق داراہ مریندی ہو
 عاشقاں مول قبول نہ کیتی باہو تو نے کر کر اریاں روندی ہو

الف

۷۔ ایہ نفس اس اڑا بیلی جو نال اس اڑے سدا ہوا ہو
 زاہد عالم آن نواتے جتنے ٹکڑا دیکھے تھدا ہوا ہو
 جو کوئی اُردی کرے سواری اس نام اللہ دا لدا ہوا ہو
 راہ فقر دا مشکل باہو گھرمانہ سیرا ردا ہوا ہو

الف

۸۔ ازل ابد نوں صحی کیتو سے دیکھ تماشے گزرے ہو
 چو داں طبق دلیندے اندر آتش لائے جبرے ہو
 جہاں حق نہ حاصل کیتا اوہ دوہیں جہاں اُجڑے ہو
 عاشق غرق ہوئے وچ وحدت باہو دیکھ تھاندے جبرے ہو

الف

۹۔ اندر ہوتے باہر ہوا ایم ہووے نال جلیسندا ہو
 ہوا دا داغ محبت والا ہر دم پیا سٹیندا ہو
 جتنے ہو کرے رشتناقی چھوڑا اندھیرا دیندا ہو
 میں قربان تھیاں توں باہو جھڑا ہونوں صحی کریندا ہو

۱۰۔ اوجھی لعنت دنیاں تائیں تے ساری دنیاں داراں ہو
 جس راہ صاحب نے خرچ نہ کیتی لین غضب دیاں ماراں ہو
 پیو وال کولوں پتر کو ہاوسے بھٹھ دنیاں مکاراں ہو
 جہاں ترک دنیاں دی کیتی باہو لین باغ بہاراں ہو

۱۱۔ ایہ دنیاں بن جیض پلیتی نہرگز پاک نہ تھیوے ہو
 جس فقر گھر دنیاں ہووے لعنت اس دے جیوے ہو
 حب دنیاں دی رب تھیں موڑے ویلے فکر چھوے ہو
 سہ طلاق دنیاں نوں دیئے جے باہو سچ پھوے ہو

۱۲۔ ایمان سلامت ہر کوئی منگے عشق سلامت کوئی ہو
 منگن ایمان شرمادون عشقوں دل نوں غیرت ہوتی ہو
 جس منزل نوں عشق پچا دے ایساں نوں خیر نہ کوئی ہو
 میرا عشق سلامت رکھیں باہو ایمانوں دیاں دھروٹی ہو

الف

ایہ تن میرا چشماں ہو دے تے میں مرشد دیکھ نہ رجاں ہو
 نوں نوں دے ڈھ لکھ لکھ چشماں ہک کھولاں ہک کجاں ہو
 اینناں ڈٹھیاں صبرناں آوے ہو رکتے دل بھتجاں ہو
 مرشد وا دیدار ہے باہو مینوں لکھ کر وڑاں حجاں ہو

الف

۱۴۔ اندر وچ نماز اساڈی ہکے جانیتوے ہو
 نال قیام رکوع سجودے کر تکرار پڑھیوے ہو
 ایہہ دل بجر فراقوں سڑیا ایہہ دم مرے نہ جیوے ہو
 سچا راہ محمد والا باہو جیں وچ رب بے بھوے ہو

الف

۱۵۔ اکھیں سُرخ موہیں تے زردی ہر دلوں دل آپیں ہو
 ماہاڑ خوشبوئی والا پونتا و سچ کداہیں ہو
 عشق مشک نہ چھپے رہندے ظاہر تھیں اتھاہیں ہو
 نام فقیر تنہاندا باہو جنہاں لا مکانی جاہیں ہو

الف

۱۶۔ اندر کلمہ کل کل کردا عشق سکھایا کلمات ہو
 چوداں طبق کلمے دے اندر قرآن کتاباں علمیاں ہو
 کانے کپ کے قلم بناو لکھ نہ سکنا قلمات ہو
 باہو ایہ کلمہ مینوں پیر پڑھایا ذرا نہ رہیا الماں ہو

الف

۱۷۔ ایہ تن رب سچے دا ججرا وچ پا فقیرا جھاتی ہو
 ناں کرمنت جواج خضر دمی تیرے اندر آب حیاتاں ہو
 شوق دا دیوا بال ہنیرے متاں لہی دست کھڑا آئی ہو
 مرن تھیں اگے مرزہے باہو جہاں حق دی رمز پچھاتی ہو

الف

۱۸۔ ایہ تن رب سچے دا ججرا دل کھڑیا باغ بہاراں ہو
 وچے کوزے وچے مصلے وچے بجدے دیاں تھاراں ہو
 وچے کعبہ وچے قبلہ وچے الا اللہ پکاراں ہو
 کامل مرشد ملیا باہو اوہ آپے لہی ساراں ہو

الف

۱۹۔ اوچھڑ جھل تے مارو بیلا جتھے جالن آئی ہو
 جس کدھی نوں ڈھاہ ہمیشاں اوہ ڈھٹھی کل دھائی ہو
 نہیں جہانڈی ہے سرانڈی اوہ سکھ نہیں سوندے لہی ہو
 ریت تے پانی جتھے ہون کٹھے باہو اتھے بنی نہیں بجدی کاٹی ہو

الف

۲۰۔ آپ نہ طالب ہیں کہیں وے لوکاں نوں طالب کر دے ہو
 چانوں کھپیاں کر دے سیپاں اندھے قہر توں ناہیں دے ہو
 عشق مجازی تلمکن بازی پیرا دے دھر دے ہو
 ادھر مندے ہوسن باہو اندر روز حشر دے ہو

الف

۲۱۔ اندر بھی ہو باہر بھی ہو باہو کتھاں بھيوے ہو
 سے ریاضتاں کر کراہاں توڑے خون جگر دا پیوے ہو
 لکھ ہزار کتاباں پڑھ کے دانش مند سدیوے ہو
 نام فقیر تہیندا باہو قبہ جہانڈی جیوے ہو

الف

۲۲۔ اللہ چنبے دی بوٹی میرے من وچ مرشد لانا ہوں
 جس گت اتے سوہنا راضی ہوندا اوہو گت سکھاندا ہوں
 ہر دم یاد رکھے ہر ویلے سوہنا اٹھاندا بہاندا ہوں
 آپ سمجھ سمجھیندا باہو آپ آپے بن جہاندا ہوں

ب

۲۳۔ باہو باغ بہاراں کھڑیاں نرگس ناز شرم دا ہوں
 دل وچ کعبہ صحیح کیتوں سے پاکوں پاک نرم دا ہوں
 طالب طلب طواف تمامی محب حضور حرم دا ہوں
 گیا حجاب تھیوں سے حاجی باہو جہان بخشوں سے راہ کرم دا ہوں

ب

۲۴۔ بغداد شہر دی کیا نشانی اچیاں لمیاں چیزاں ہوں
 تن من میرا پرزے پرزے جیوں درزی دیاں لیراں ہوں
 اینہاں لیراں دی گل کفتی پاکے رساں سنگ فقیراں ہوں
 بغداد شہر دے ٹکڑے منگساں باہو کرساں میراں میراں ہوں

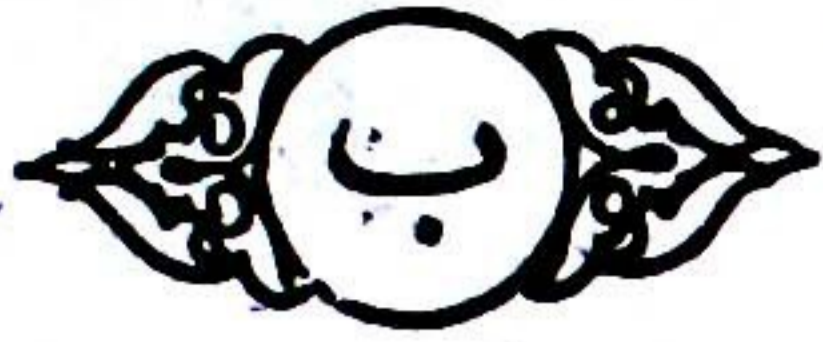
۲۵۔ بنداد شریف ونج کراہاں سودا نے کتو سے ہو
 رتی عقل دی کراہاں بھار غماندا گھدوسے ہو
 بھار بھیرا منزل چوکھیری اوڑک ونج پھتیوسے ہو
 ذات صفات صحی کتو سے باہوتاں جمال لدھوسے ہو

۲۶۔ باجھ حضور می نہیں منظور می توڑے پڑھن بانگ صلاتاں ہو
 روزے نقل نماز گزارن توڑے جاگن ساریاں راتاں ہو
 باجھوں قلب حضور نہ ہووے توڑے گدھن سکر زکاتاں ہو
 باہو باجھ فنار ب حاصل ناہیں ناں تاثیر جماتاں ہو

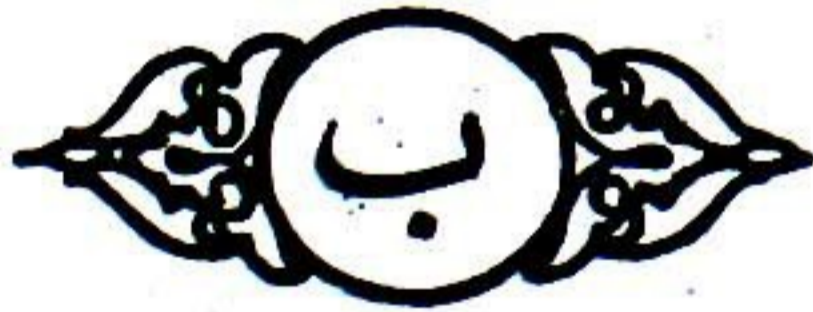
۲۷۔ بے ادباں ناں سارا د ب دی گئے ادباں توں وانجے ہو
 جیڑھے تھاں مٹی دے بھانڈے کدی نہ ہوندے کابجے ہو
 جیڑھے ٹدھ قدیم دے کھیرے ہون کدی ہوندے رانجھے ہو
 جس دل حضور نہ منگیبا ہو گئے دوہیں جہا نہیں وانجے ہو

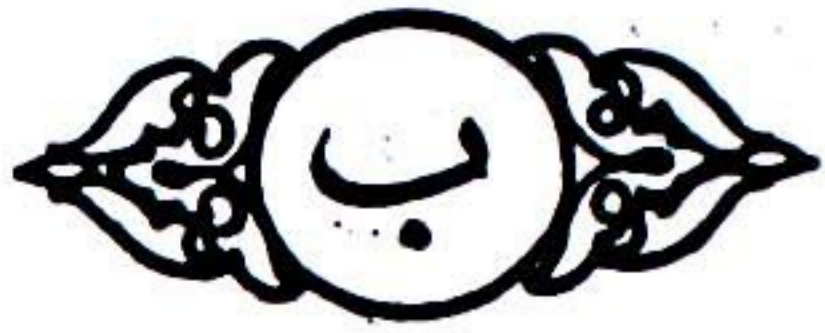
۲۸۔ بزرگی نون گھت دہن ٹورھائیے ملے راج مکالا ہو
 لا الہ گل گہناں مٹھیا مذہب کی لگا سالا ہو
 لا اللہ گھر میرے آیا جین آن اٹھ یا پالا ہو
 اساں بھر پیالا خضروں پیتا باہو آب حیاتی والا ہو

۲۹۔ بسم اللہ اسم اللہ دا ایہج بھی گہناں بھارا ہو
 نال شفاعت سرور عالم چھٹی عالم سارا ہو
 عدوں سجد درود نبی نون جینیدا ایڈ پسارا ہو
 میں قربان تنہاتوں باہو جہاں ملیا نبی سو ہارا ہو

۳۰۔ نبھ چلا یا طرف زمین دے عرشوں فرش طسکایا ہو
 گھر تھیں ملیا دسین نکالا اساں بکھیا جھولی پایا ہو
 روئی دنیاں ناں کر جھیرا ساڈا اگے دل گھبرایا ہو
 اسیں پردیسی ساڈا وطن دورا ڈھا باہو دم غم سوایا ہو

۳۱۔ بے تے پڑھ کے فاضل ہوئے ہر حرف نہ پڑھیا کتے ہو
 جس پڑھیا میں شوہ نہ لڈھا جاں پڑھیا کجھ تے ہو
 چوداں طبق کرن رشنائی انہیاں کجھ نہ دتے ہو
 باہجھ وصال اللہ دے باہو سبھ کہانیاں قہتے ہو

۳۲۔ بوہتی میں اوگن ہاری لاج پیٹی گل اسدے ہو
 پڑھ پڑھ علم کرہین تکبر شیطاں جیسے اوتھے مسدے ہو
 لکھاں نوں بھو دوزخ والا ہک نت بہشتوں رسدے ہو
 عاشقاں دے گل چھری ہمیشاں باہو اگے محبوبا دے کدے ہو

۳۳۔ پڑھ پڑھ علم ملوک رجاو دن کیا ہو یا اس پڑھیاں ہو
 ہرگز کھنٹن مول ناں آوے پھٹے دووہ دے کڑھیاں ہو
 اکھ چند دراہتھہ کے آئیو اس انگوری چنیاں ہو
 ہک دل خستہ رکھیں راضی باہو لہیں عبادت درہیاں ہو

۳۴۔ پڑھ پڑھ عالم کرن تکبیر حافظ کرن وڈیائی ہو
 گلیاں دے دیج پھرن نمائے متن کتاباں چائی ہو
 جتنے دیکھن چنگا چوکھاوتھے پڑھن کلام سنوائی ہو
 دوہیں جہانیں سوئی مٹھے باہو جنہاں کھادھی وترج کمائی ہو

۳۵۔ پڑھ پڑھ علم مشائخ سداون کرن عبادت دوسری ہو
 اندر جھگی پٹی لٹیوے تن من خبر ناں موری ہو
 مولا والی سدا سکھالی دل توں لاه تکوری ہو
 باہو رب تنہاں نوں حاصل جنہاں جگ ناں کیتی چوری ہو

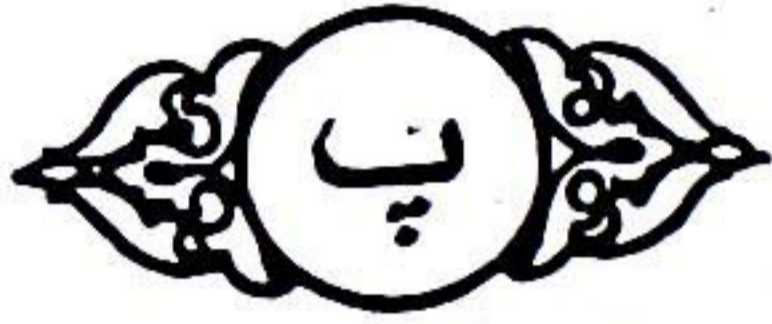

۳۶۔ پڑھ پڑھ علم ہزار کتاباں عالم ہوے بھارے ہو
 اک حرف عشق دا پڑھن نہ جانن جھلے پھرن بچارے ہو
 اک نگاہ بھاشن دیکھے لکھ ہزاراں تارے ہو
 لکھ نگاہ جے عالم دیکھے کسے نہ کدھی چاہڑے ہو
 عشق س عقل وچ منزل بھاری سئیاں کو ہاندے پاڑے ہو
 جنہاں عشق خرید نہ کیتا باہو اوہ دوہیں جہانیں ناڑے ہو

۳۷۔ پڑھیا علم تے ودھی مغروری عقل بھی گیا تلوہاں ہو
 بھلا راہ ہدایت والا نفع نہ کیستا دوہاں ہو
 سردتیاں جے سر ہتھ آوے سودا ہار نہ توہاں ہو
 وڑیں براز محبت والے باہو کوئی رہبر لے کے سوہاں ہو

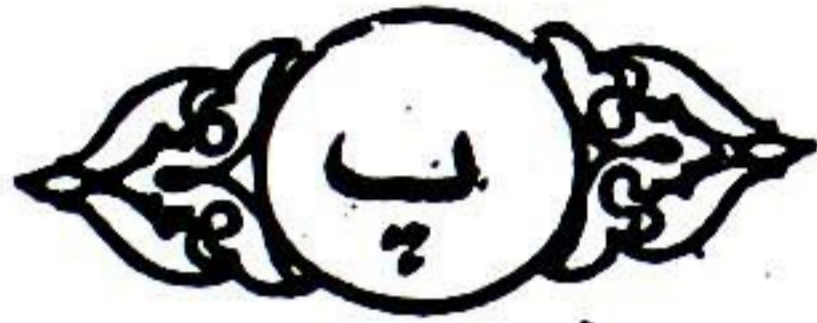
۳۸۔ پاک پلینت نہ ہوندے ہرگز توڑے رہندے وچ پلینتی ہو
 وعدت دے دریا اچھتے ہک دل صحی نہ کینتی ہو
 ہک بتخانیں واصل ہوئے ہک پڑھ پڑھ رہن مسکتی ہو
 فاضل سٹ فضیلت بیٹھے باہو عشق نماز جاں نینتی ہو

۳۹۔ پیر ملیاں جے پیرناں جاوے اس نوں پیر کی دھرناں ہو
 مرشد ملیاں ارشاد نہ من نوں اوہ مرشد کی کرناں ہو
 جس ہادی کو لوں ہدایت نائیں اوہ ہادی کی پھڑناں ہو
 جے سردتیاں حق حاصل ہووے باہو اس موتوں کی ڈرناں ہو

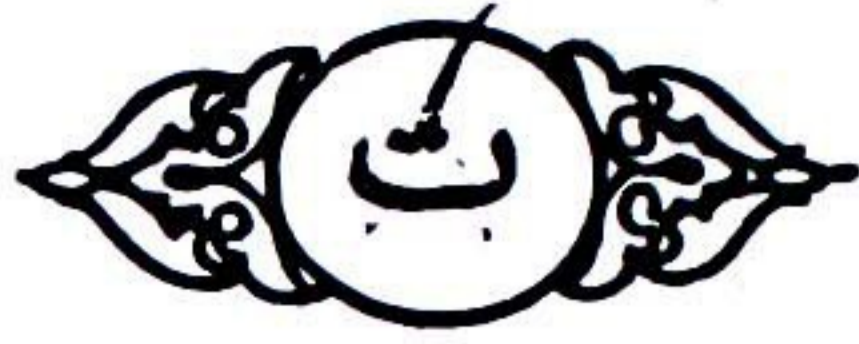
۴۰۔ پانا دامن ہو یا پُرانا کچرک سیوے درزی ہو
 حال دا محرم کوئی نہ ملیا جو ملیا سو غرضی ہو
 باجھ برتی کسے نہ لڈھی گھی رمز اندر دی ہو
 اونسے راہ دل جائیے باہو جس تھیں خلقت ڈر دی ہو

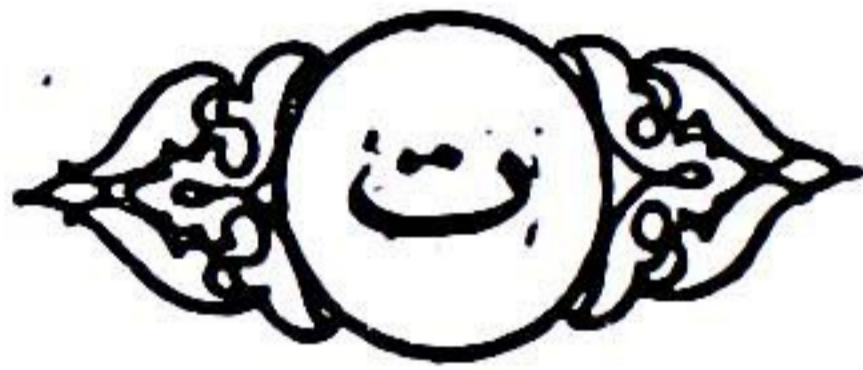
۴۱۔ پنچے محل پنجاں وچ جانن ڈنیا کت ول دھریئے ہو
 پنچے مہر پنچے پٹواری حاصل کت ول بھریئے ہو
 پنچے امام تے پنچے قبلے سجدہ کت ول کریئے ہو
 باہو جے صاحب سر منگے ہرگز ڈھل نہ کریئے ہو

۴۲۔ تارک دنیا تھیںوے جہاں فقر ملیوے خاصا ہو
 راہ فقر و اتد لڈھیوے جہاں ہتھ پکڑیوے کاسا ہو
 دریا وحدت دا نوش کیتوے جہاں جی پیاسا ہو
 راہ فقرت ہنجوں روون باہو لوکاں بھانے ہارما ہو

۴۳۔ تکتہ نبھ توکل والا ہو مردانہ تریٹے ہو
 جس دکتھیں سکھ حاصل ہووے اس دکتھیں نہ ڈریٹے ہو
 اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا اِیچت لے ول دھریٹے ہو
 اوہ بے پرواد درگاہ ہے باہو ادتھے رو رہا سل بھریٹے ہو

۴۴۔ تن من یار میں شہر بنایا دل وچ خاص محلہ ہو
 آن الف دل دسوں کیتی میری ہوئی خوب تکتہ ہو
 سب کچھ مینوں پیاسنیوے جو بولے ماسوا اللہ ہو
 درد منداں ایہہ رمز پچھاتی باہو بے درواں سر کھلے ہو

۴۵۔ توڑے تنگ پڑانے ہو دن گجھے نہ رہندے تازی ہو
 مار نقارہ دل وچ وڈیا کھید گیا اک بازی ہو
 مار دلاں فون جول و تو نہیں جدوں تکے ننن نیازی ہو
 انہاں نال کبہ ہو یا باہو جنہاں یار نہ رکھیا راضی ہو

۴۶۔ تیسرے واقوں کبھی ہو یوں ماریں دم ولیہاں ہو
 من دا منکارا ک نہ پھیریں گل پائیں پنج دیہاں ہو
 دین لگیاں گل گھوٹو آدے لین لگیاں جھٹ شہاں ہو
 پتھر چیت جہاں دے باہو آدھے زایا و سناں مینہاں ہو

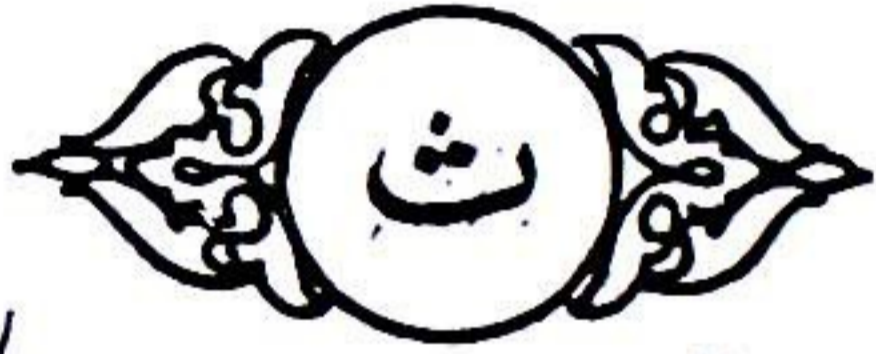
۴۷۔ تدوں فقیر شتابی بندہ جہان عشق وچ ہارے ہو
 عاشق شیشائے نفس مرئی جاں جاناں توں وارے ہو
 خود نفسی چھڈ ہستی جھیرے لہ سروں سب بھارے ہو
 باہو باہو بیابان نہیں حاصل تھیندے توڑے کر سانگ اتارے ہو

۴۸۔ توں تاں جاگ ناں جاگ فقیر انت نوں لوڑ جگایا ہو
 اکھیں میٹیاں ناں دل جاگے، جاگے جاں مطلب پایا ہو
 ایہہ نکتہ جداں کیتا پختہ تاں ظاہر آکھ سنایا ہو
 میں تاں بھلی دیندی ساں باہو مینوں مرشد راہ دکھایا ہو

۴۹۔ تہی پھری تے دل نہیں پھریا کی لیناں تہی پھڑ کے ہو
 علم پڑھیا تے ادب نہ سکھیا کی لیناں علم نوں پڑھ کے ہو
 چلے کٹے تے کچھ نہ کھٹیا کی لیناں چلیاں وڑ کے ہو
 جاگ بناں دودھ جمدے ناہیں باہو بھانویں لال ہوون کڑھ کڑھ کے ہو

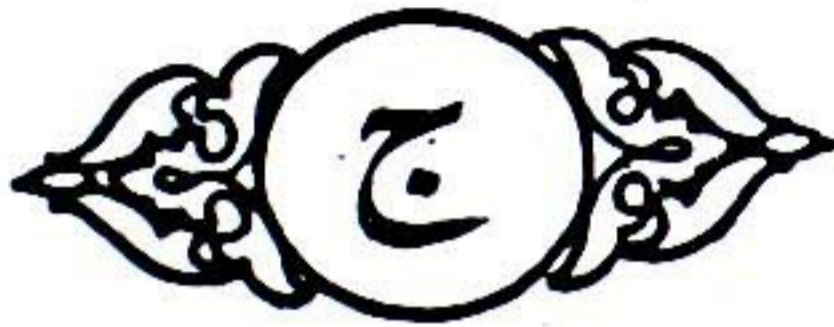
۵۰۔ ثابت صدق تے قدم اگیرے تاہیں رب لبھیوے ہو
 لوں لوں دے وچ ذکر اللہ دا ہر دم پیا پڑھیوے ہو
 ظاہر باطن عین عیانی ہو ہو پیا سنیوے ہو
 نام فقیر تنہاں دا باہو قبر جہاں دی جیوے ہو

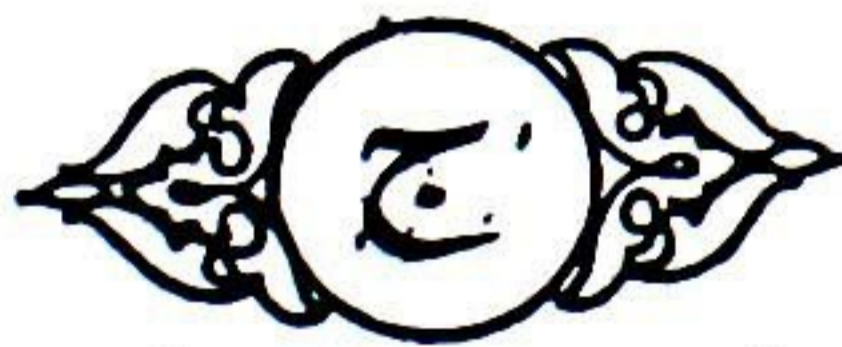
۵۱۔ ثابت عشق تنہاں نہیں لدھا جہاں نرٹی چوڑ چاکیتی ہو
 ناں اوہ صوفی ناں اوہ صافی ناں سجدہ کرن مسیتی ہو
 خالص نیل پڑانے اتے نہیں چڑھدا رنگ مچھٹی ہو
 قاضی ان شرع دل باہو کدیں عشق نماز نہ نیتی ہو

۵۲۔ جو دل منگے ہو دے ناہیں ہوون رہیسا پریرے ہو
 دوست نہ دیوے دل وادار و عشق نہ واکاں پھیرے ہو
 اس میدان محبت دے وچ ملن تا تکھیرے ہو
 میں قربان تنہاں توں باہو جنہاں رکھیا قدم اگیرے ہو

۵۳۔ جے توں چاہیں وحدت ربذنی تاں مل مرشد دیاں تلیاں ہو
 مرشد لطفوں کمرے نظارہ گل تھیون سمجھ کلیاں ہو
 انہاں گلاں وچوں ہک لالہ ہوسی گل نازک گل پھلیاں ہو
 دوہیں جہانیں مٹھے باہو جنہاں سنگ کیتا دو ڈلیاں ہو

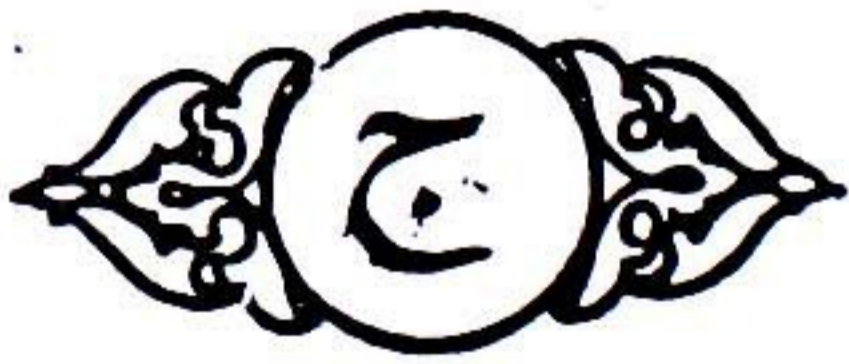
۵۴۔ جس الف مطالیہ کیتا "ب" دا باب نہ پڑھدا ہو
 چھوڑ صفاتی لدھس ذاتی اوہ عامی دور چاکر دا ہو
 نفس امارہ کتھرا جانے نازنیاز نہ دھر دا ہو
 کیا پرواہ تنہانوں باہو جنہاں کھار ولدھا گھر دا ہو

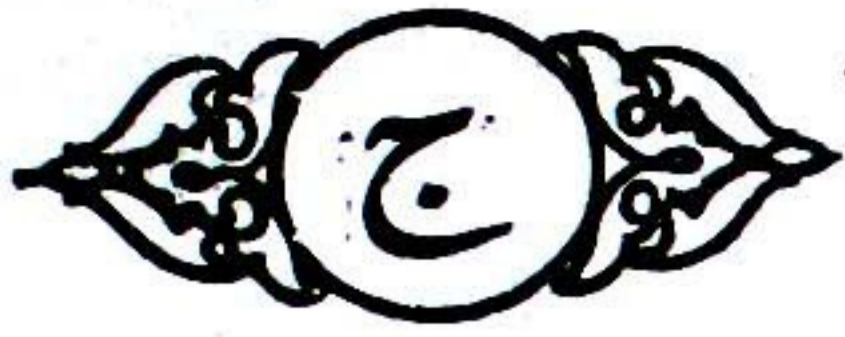
۵۵۔ جس دل عشق خرید نہ کیتا سو دل بخت نہ بنتی ہو
 استاد ازل دے پڑھایا ہتھ دس دل تختی ہو
 بر سر آیاں دم ناں ماریں جاں سر آدے سختی ہو
 پڑھ توحید تاں تھیویں واصل باہو سبق پڑھیوے وقتی ہو

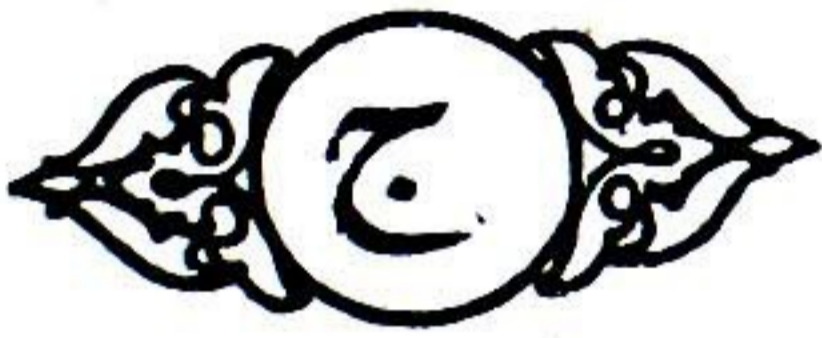
۵۶۔ جین دل عشق خرید نہ کیتا سو دل درد نہ پھیٹی ہو
 اس دل تھیں سنگ پتھر چنگے جو دل غفلت اٹی ہو
 جس دل عشق حضور نہ منگیا سو در کاہوں سٹی ہو
 ملیا دوست نہ انہاں باہو جہاں چوڑ نہ کیتی تر ٹی ہو

۵۷۔ جس دل عشق خرید نہ کیتا سوئی خسرے مرد زمانے ہو
 فنے خسرے ہر کوئی آکھے کون آکھے مردانے ہو
 گلیاں دیوچ پھرن اریلے جیوں جہنگل ڈھور دیوانے ہو
 مرداں تے مرداں دی کل تداں پوسی باہو جہاں عاشق نہس گانے ہو

۵۸۔ جس دینہ دایں درتینڈے تے سجدہ صحیح و سچ کیتا ہو
 اس دینہ داسر فدا اتھائیں، میں بیا در بار بن لیتا ہو
 سردیوں سر آکھن ناہیں، اسان شوق پیالا پیتا ہو
 میں قربان تنہا توں باہو جنہاں عشق سلامت کیتا ہو

۵۹۔ جو پاکی بن پاک ماہی دے سو پاکی حسان پلیتی ہو
 ہک بتخانیں جا واصل ہوئے ہک خالی رہے سیتی ہو
 عشق دی بازی انہاں لئی جنہاں سردیاں وصل نہ کیتی ہو
 ہرگز دوست نہ مل دایا ہو جنہاں ترٹی چوڑ نہ کیتی ہو

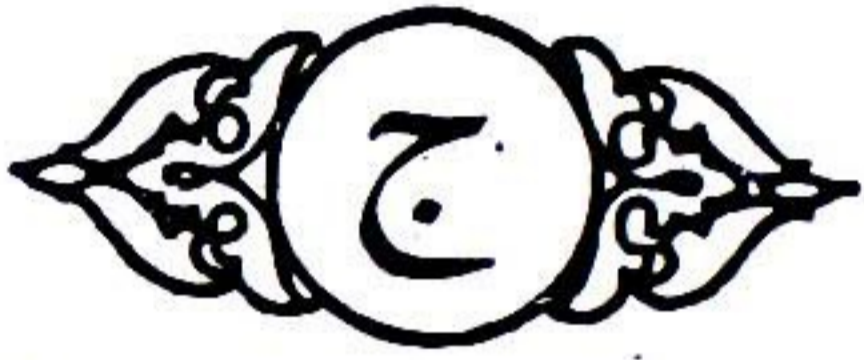
۶۰۔ جو دم غافل سو دم کافر اسانوں مرشد ایہہ پڑھایا ہو
 سنیا سخن گیاں کھل اکھیں اسان چیت مولا دل لایا ہو
 کیتی جان حوالے رب دے اسان ایسا عشق کمایا ہو
 مرن توں اگے مر گئے باہوتاں مطلب توں پایا ہو

85738

۶۱۔ جتنے رتی عشق و کاوے اوتھے مناں ایمان دو یوے ہو
کتب کتاباں ورد و وظیفے او ترچا کچھوے ہو
باجھوں مرشد کجھ نہ حاصل توڑے راتیں جاگ پڑھیوے ہو
مریئے مرن تھیں اگے باہوتاں رب حاصل تھیوے ہو

۶۲۔ جنگل دے دج شیر مریلا باز پوسے دج گھر دے ہو
عشق جیہا صرف ناں کوئی کجھ ناں چھوڑے دج زردے ہو
عاشقاں نیندر بھکھ ناں کائی عاشق مول نہ مردے ہو
عاشق جیندے تداں ڈٹھوسے باہو جداں صبا اگے سردھرتے ہو

۶۳۔ جہاں عشق حقیقی پایا مومہوں نہ کجھ الاون ہو
ذکر فکر دج رہن ہمیشاں دم نوں قید لگاؤن ہو
نفسی، قلبی، روحی، سرری خفی اخفی ذکر کساؤن ہو
میں قربان تنہاں توں باہو جیڑے اکس نگاہ جواون ہو

۶۴۔ جیوندے کے جانن سار مویاں دی سو جانے جو مردا ہو
 قبراں دے وچ آن ناں پانی اتھے غرچ لوڑیندا گھردا ہو
 اک وچھوڑا نا پونچھائیاں دو حبا عذاب قبر دا ہو
 واہ نصیب انہاندا باہو ہبڑا وچ جیاتی مردا ہو

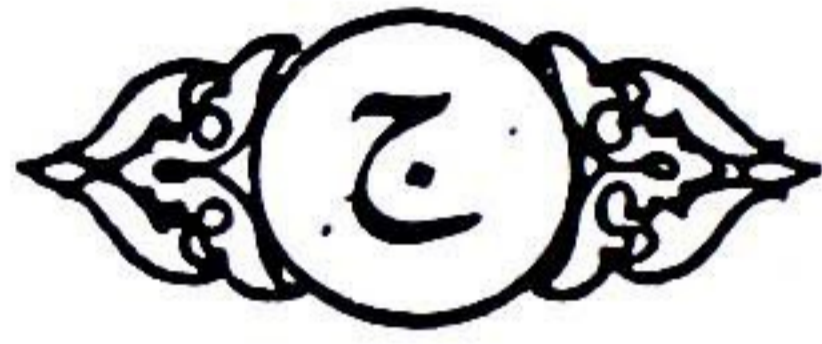
۶۵۔ جیوندیاں مر رہناں ہو دے تاں دیں فقراں بیٹے ہو
 جے کوئی ٹے گوڈر کوڑا ڈانگ اروڑی سیٹے ہو
 جے کوئی کڈھے گاہان مہنے اسس نوں جی جی کہیے ہو
 گلا آلاہاں بھنڈی خواری یار دے پاروں سیٹے ہو
 قادر دے ہتھ ڈورا باڈی باہو جیوں رکھے تیوں رہیے ہو

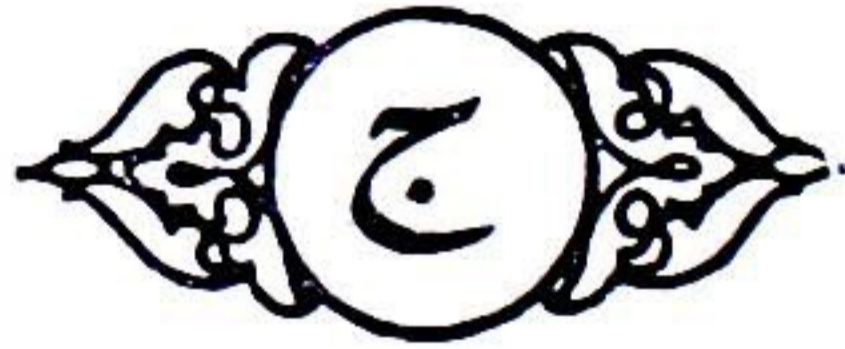
۶۶۔ جے رب نائیاں دھوتیاں ملدا تاں ملدا ڈوواں مچھیاں ہو
 جے رب لمیاں والوں ملدا تاں ملدا بھیدان سسیاں ہو
 جے رب راتیں جاگیاں ملدا تاں ملدا کال کڑھیاں ہو
 جے رب جتیاں ستیاں ملدا تاں ملدا ڈانڈان خصیاں ہو
 انہاں گلاں رب حاصل نامیں باہو رب ملدا ولیا پھیاں ہو

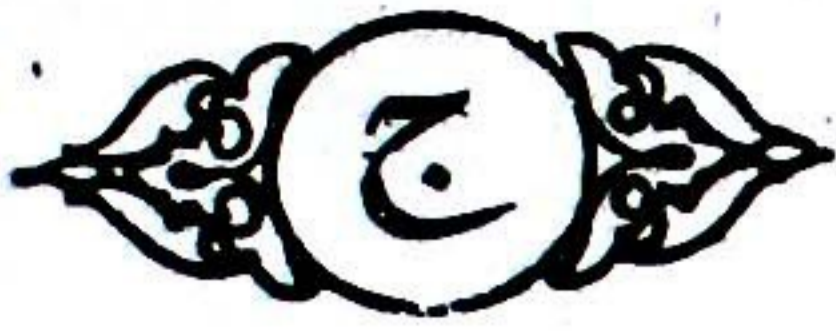
۶۷۔ جنہاں شوہ الف تھیں پایا پھول قرآن ناں پڑھدے ہو
 اوہ مارن دم محبت والا، دُور ہوو نہیں پردے ہو
 دوزخ بہشت غلام تنہاندے چاکیتو نے بردے ہو
 میں قربان تنہاں دے باہو جہڑے وحدت دیوں وردے ہو

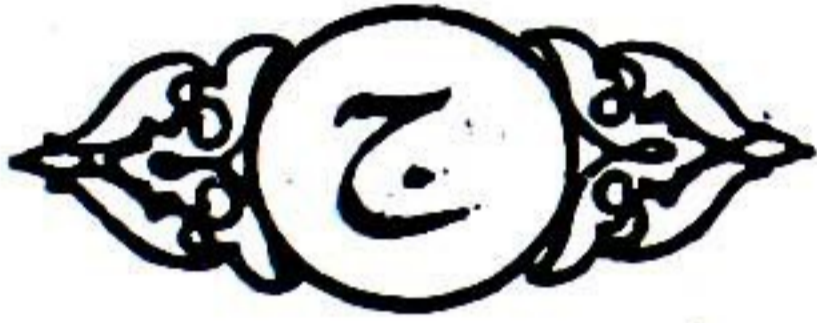
۶۸۔ جے کر دین علم وچ ہوندا تاں سر نیزے کیوں چڑھدے ہو
 اٹھاراں ہزار جو عالم آہا اوہ اگے حسین دے مردے ہو
 جے کجھ ملاحظہ سروردا کرے تاں جسمے تمبو کیوں سڑدے ہو
 جیکر من دے بیعت رسولی تاں پانی کیوں بند کردے ہو
 پر صادق دین تنہاں دے باہو جو سر قربانی کردے ہو

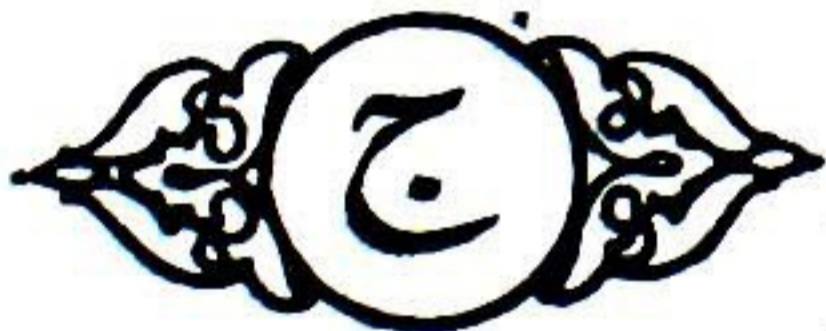
۶۹۔ جدو امرشد کا سیاہ تڑا تہ دی بے پروا ہی ہو
 کی ہو باجے راتیں جاگیوں جے مرشد جاگ ناں لائی ہو
 راتیں جاگیں تے کریں عبادت ڈینہ نہنندیا کریں پرائی ہو
 کوڑا تخت دنیا دا باہو تے فقر سچی بادشاہی ہو

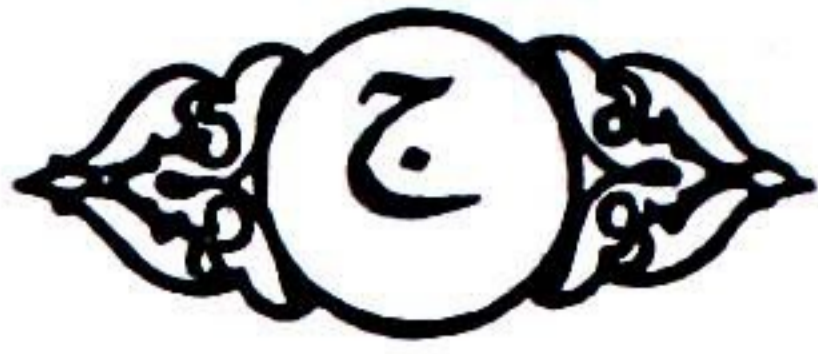
۶۰۔ جاں تا میں خودی کریں خود نفسوں تاں تا میں لب نہ پانویں ہو
 شرط فناؤں جا میں ناہیں تے نام فقیر رکھاویں ہو
 مو کے باہجہ نہ سو مہندی الفی اینویں گل دج پانویں ہو
 نام فقیر تد سو مہندا با ہو جد جیو ندیاں مر جاویں ہو

۶۱۔ جل جلیندیان جنگل جیو ندیاں میری ہسکا گل نہ پیچی ہو
 چلے چلے مکے حج گزاریاں میری دل دی ڈور نہ ڈکی ہو
 ترینے روزهے پنج نمازاں ایہ بھی پڑھ پڑھ تھکی ہو
 سچے مراداں حاصل ہو یاں با ہو جاں کامل نظر مہر دی نکھی ہو

۶۲۔ جاں جاں ذات نہ تھیوے با ہو تاں کم ذات سدیوے ہو
 ذاتی نال صفاتی تاہیں تاں تاں حق لبھیوے ہو
 اندر بھی ہو باہر بھی ہو با ہو کتھے لبھیوے ہو
 جیندے اندر حب دینا با ہو اوہ مول فقیر نہ تھیوے ہو

۴۳۔ جس دل اسم اللہ دا چمکے عشق بھی کر دا ہلے ہو
 بھار کستوری دے چھپدے ناہیں بھانویں دے رکھیے سے پلے ہو
 انگلیں پکھے دہیندے ناہیں چھپدے دریا نہیں ریندے ٹھلے ہو
 اسیں او سے وچ اوہ اسال وچ باہو یاراں یار سوتے ہو

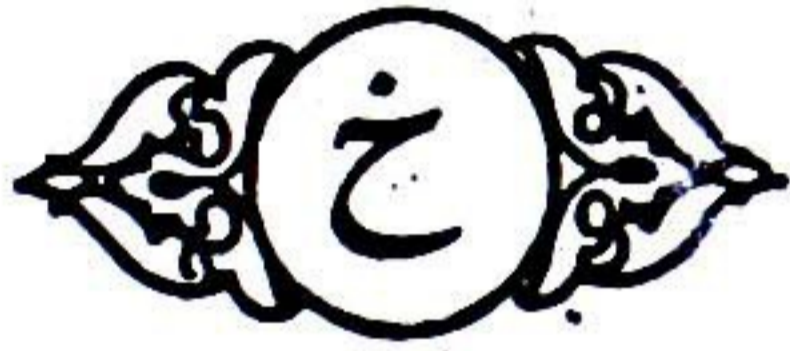
۴۴۔ چڑھ چناں تے کر رشنائی ذکر کریندے تارے ہو
 گلیاں دے وچ پھرن نمائے لعلاندے و نجارے ہو
 شالا مسافر کوئی نہ تھیوے لکھ جنہاں نوں بھارے ہو
 تاڑی مارا ڈاؤ ناں باہو اسال آپے اڈن ہارے ہو

۴۵۔ چڑھ چناں تے کر رشنائی تارے ذکر کریندے تیرا ہو
 تیرے جے جن کئی سے چڑھدے سانوں جنناں باجھ منیرا ہو
 جتھے جن اسادا چڑھدا اتھے قدر نہیں کجھ تیرا ہو
 جس دے کارن اسال جنم گویا باہو یار ملے اک پھیرا ہو

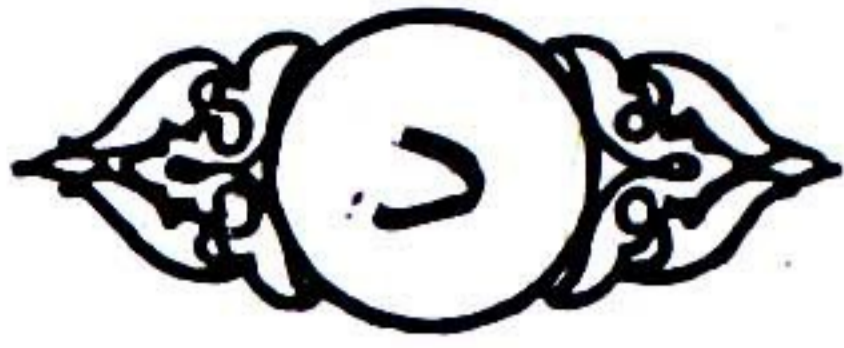
۷۶۔ حافظ پڑھ پڑھ کرن تکبیر ملاں کرن وڈیائی ہو
 ساون مانتہ دے بدلاں وانگوں پھرن کتاباں چائی ہو
 جتھے دیکھیں چٹکا چوکھا اتھے پڑھن کلام سوائی ہو
 دونہیں جہانیں مٹھے باہو جہاں کھا دھی وسیج کماٹی ہو

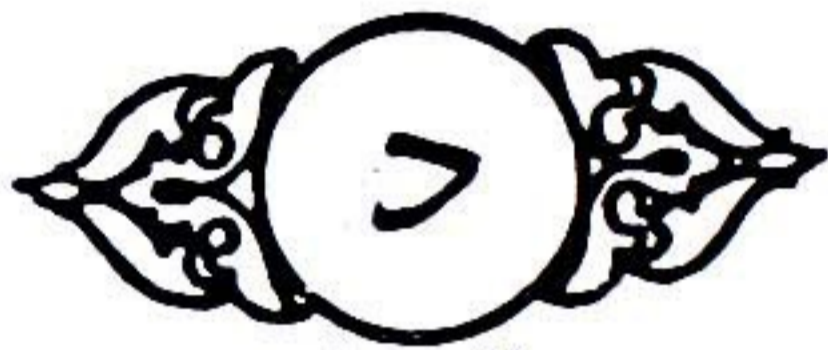
۷۷۔ خام کیہ جانن سار فقر دھی خبرے محرم ناہیں دل دے ہو
 آب مٹی تھیں پیدا ہونے خامی بھاندے گل دے ہو
 لعل جواہراں دا قدر کی جانن جو سوداگر بل دے ہو
 ایمان سلامت سوئی ولین باہو جھڑے بھج فقیراں ملدے ہو

۷۸۔ دل دریا سمندروں ڈوگھے کون دلاں دیاں جانے ہو
 وچ بیڑے دپے جھیرے دپے ونجھ موہانے ہو
 چوداں طبق دے دے اندر جتھے عشق تمبو ونج تانے ہو
 جو دل دا محرم ہووے باہو سوتی رب پہچھاتے ہو

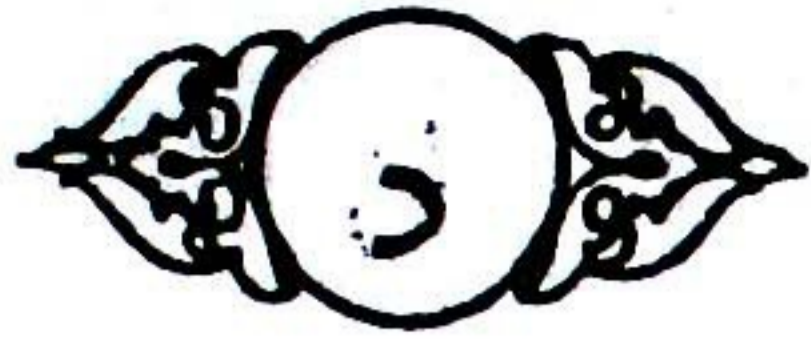
۴۹۔ دل دریا سمت دروں ڈونگھا غوطہ مار غواصی ہو
 جیس دریا ونج نوش نہ کیتا رہی حبان پیاسی ہو
 ہر دم نال اللہ دے رکھن ذکر فکر دے آسی ہو
 اس مرشد تھیں زن بہتر باہو جو پھند قریب لباسی ہو

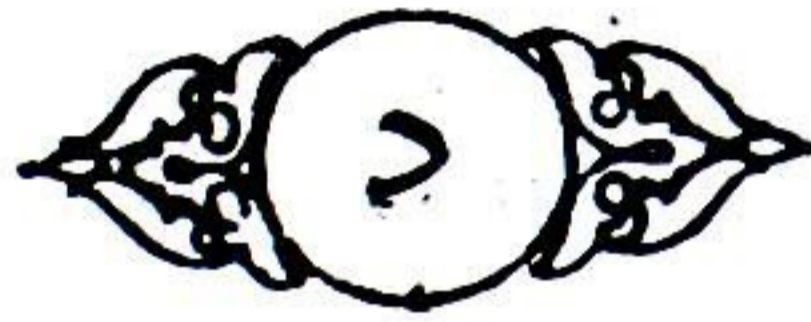
۸۰۔ دل دریا خواجہ دیاں لہراں گھمن گھیر ہزاراں ہو
 رہن دیلاں وچ فکر دے بے حد بے شماراں ہو
 ہک پردیسی دو جانوں لگ گیا تریا بے کجھی دیاں ماراں ہو
 ہن کھیندن سبھ بھلیا باہو حد عشق چنگھایاں دھاراں ہو

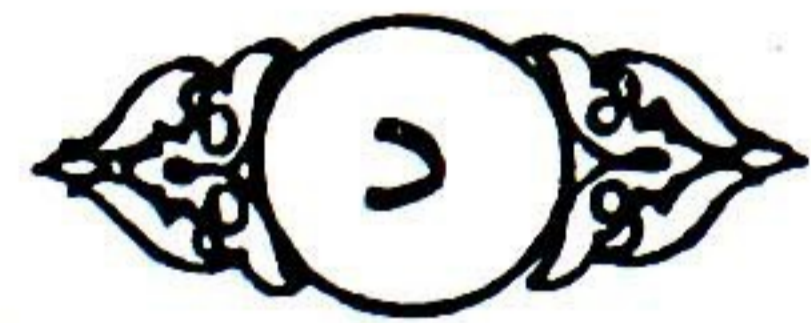
۸۱۔ دے وچ دل جو آکھیں سو دل دور دیلیوں ہو
 دل دا دورا گواہاں کیجے کثرت کنوں قلیلیوں ہو
 قلب کمال جالوں جموں جو ہر جاہ جلیلیوں ہو
 قبلہ قلب منور ہویا باہو خلوت خاص غلیلیوں ہو

۸۲ - دل کانے کو لوں منہ کالا چنگا بجے کوئی اس نوں جانے ہو
 منہ کالا دل اچھا ہووے تاں دل یار بچھانے ہو
 ایہہ دل یار دے پکھے ہووے متاں یار دی کدی بچھانے ہو
 سسے عالم چھوڑ پھرتاں نیٹھے باہو جگے نہیں دل ٹکانے ہو

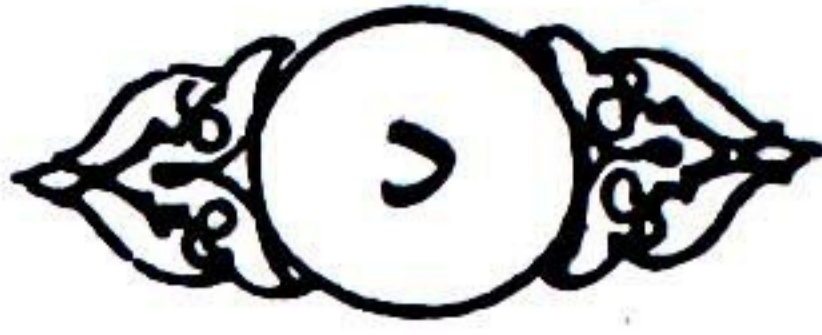

۸۳ - دل تے دفتر وحدت و اہلا دائم کریں مطا لیا ہو
 ساری عمراں پڑھیاں گزری جھلاں دے وچہ جایا ہو
 اکو اسم اللہ ذار رکھیں اپنا سبق مطا لیا ہو
 دوہیں جہان غلام تہا ندے باہو جیں دل اللہ سمجھایا ہو

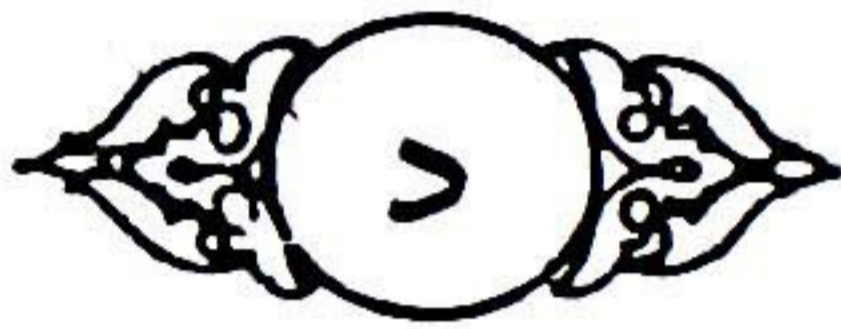

۸۴ - درد اندر اندر سارے باہر کراں تا گھاٹل ہو
 حال اس اڈا کیویں اوہ جانن جو دنیا تے ماٹل ہو
 بحر سمندر عشقے والا ہر دم رہندا حائل ہو
 پہنچ حضور آسان نہ باہو اسان نام تیرے دے ساٹل ہو

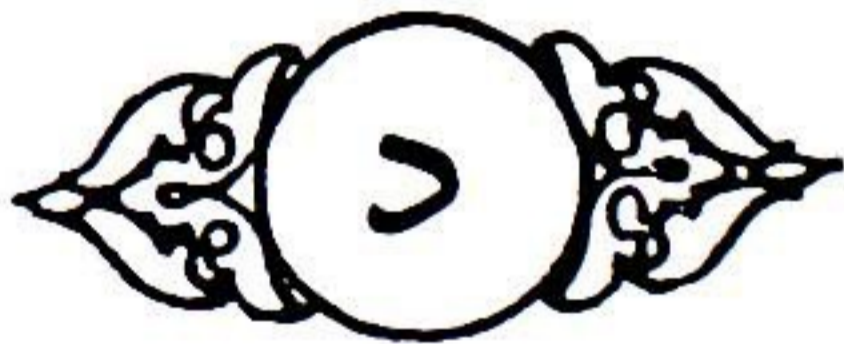

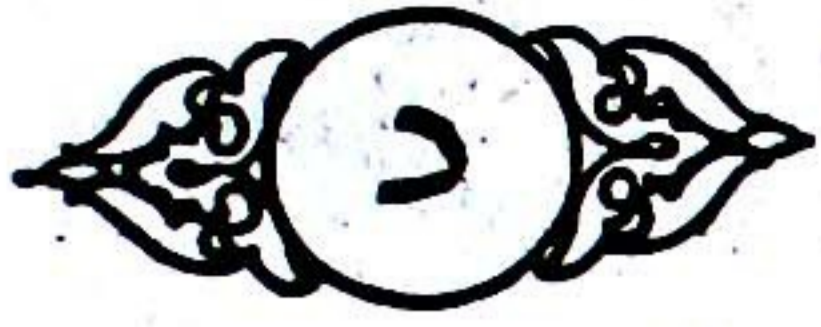
۸۵۔ دردمنداں دے دھوئیں دھکدے ڈردا کوئی ناں یکے ہو
 انہاں دھواں دے تا تکھیرے محرم ہو دے تاں یکے ہو
 چھک شمشیر کھڑا ہے سرتے ترس پوس تاں تھیکے ہو
 ساہورے کڑیئے اپنے دجنناں باہوسداناں سناں یکے ہو

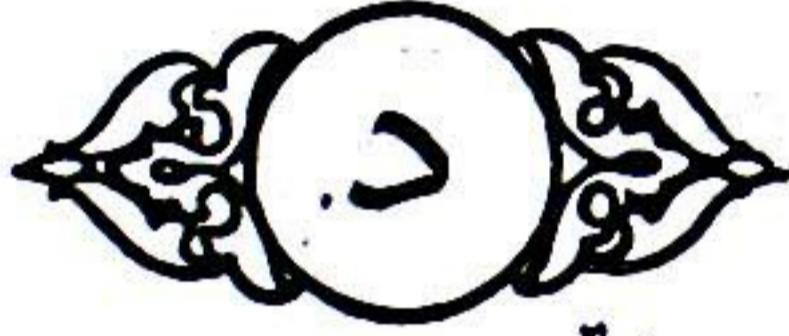
۸۶۔ دردمنداں دا خون جو پیندا کوئی برسوں باز مر پلا ہو
 چھاتی دے دچ کیتس ڈیرا جو بس شیر بیٹھا مل پلا ہو
 ہاتھی مست سندوری وانگوں کردا پیلا پیلا ہو
 اس پیلے دا وسواس ناں کیجے باہو پیلے باجھناں ہوندا میلا ہو

۸۷۔ دین تے دنیاں کیاں بھیناں تینوں عقل نہیں سمجھندا ہو
 دونوں اکس نکاح دچ آون تینوں شرع نہیں فرمندا ہو
 جویں اک تے پانی تھاں اکے دچ واسا نہیں کرنیدا ہو
 دوہیں جہانیں مٹھا باہو جہیرا دعویٰ کور کرنیدا ہو

۱۸۔ دنیا گھر منافق دے یا گھر کافر دے سو ہندی ہو
 نقش نگار کرے بہتیرے زن خواہاں سبھ موندی ہو
 بجلی وانگوں کرے لشکارے سردے اُتوں جھوندی ہو
 حضرت عیسیٰ دی سلھ وانگوں باہوراہ دیندیاں نوں کو ہندی ہو

۱۹۔ دنیا ڈھو بٹن والے کتے درد پھرن حیرانی ہو
 ٹہری اُتے ہوز تہنا ندی لڑویاں عمر وہانی ہو
 عقل دے کوتاہ سمجھ جانن پیوں لوڑن پانی ہو
 باجھوں ذکر بے دے باہو کوڑی رام کہتانی ہو

۲۰۔ دودھ تے دھی ہر کوئی بڑکے عاشق بھار د کیندے ہو
 تن چٹورامن مندھانی ، آپیں نال بلیندے ہو
 دکھاں دانتیرا کڈھے لکارے غماں دا پانی پیندے ہو
 نام فقیر تہاں دا باہو جیڑے ہڈاں توں کھن کڈھیندے ہو

۹۱۔ دردمنداں دیاں آپیں کو لوں پہاڑ پتھر دے جھڑے ہو
 دردمنداں دیاں آپیں کو لوں بھیج ناگک زمین وچ ڈر دے ہو
 دردمنداں دیاں آپیں کو لوں آسمانوں تارے جھڑ دے ہو
 دردمنداں دیاں آپیں کو لوں باہو عاشق مول نہ ڈر دے ہو

۹۲۔ دیلاں چھوڑ وجودوں ہو ہشیار فقیرا ہو
 بنھ توکل پنچھی اڈ دے پلے خرچ نہ زیرا ہو
 روز روزی اڈ کھان ہمیشہ نہیں کر دے نال ذخیرا ہو
 مولا خرچ پوہنچا وے باہو جو پتھر وچ کیرا ہو

۹۳۔ دل بازار تے منہ دروازہ سینہ شہر ڈسیندا ہو
 رُوح سوداگر نفس ہے راہزن جہڑا حق داراہ مریندا ہو
 جاں توڑی امیہ نفس نہ ماریں تاں امیہ وقت کھر پیندا ہو
 کر دا ہے زایا دیلا باہو جاں نوں تاک مریندا ہو

۹۴۔ ذاتی نال نال ذاتی رلیا سو کم ذات سد یوے ہو
 نفس کتے نون نبھ کرا ہاں فہما فہم کچیوے ہو
 ذات صفا توں مٹناں آوے جداں ذاتی شوق پیوے ہو
 نام فقیر تنہاں دا باہو قبر جنہاں دی جیوے ہو

۹۵۔ ذکر فکر سب ارے ایریے جان جان فداناں فانی ہو
 فدافانی تنہاں نون حاصل جہڑے دسن لامکانی ہو
 فدافانی اونہاں نون ہو یا جنہاں کھی عشق دی کانی ہو
 باہو ہو دا ذکر سڑیندا ہر دم یار ناں ملیا جانی ہو

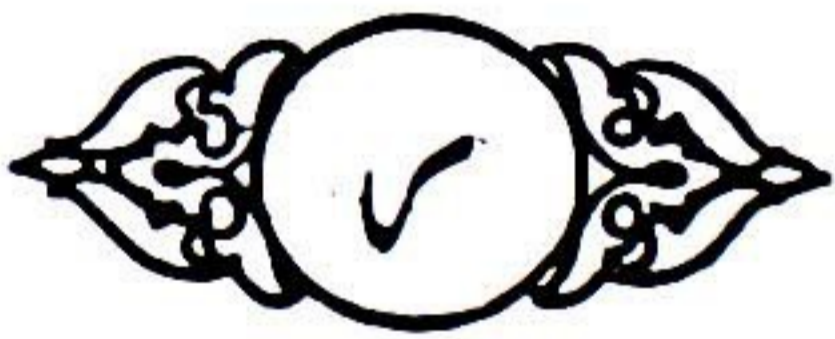
۹۶۔ ذکر کنوں کر فکر ہمیشاں ایہہ لفظ تکھتا تلواروں ہو
 گڈھن آہیں تے جان جلا دن فکر کرن اسراروں ہو
 ذاکر سوتی جہڑے فکر کماون ہک پلک ناں فارغ یاروں ہو
 فکر دا پھٹیا کوئی نہ جیوے پٹے ٹڈھ چا پاڑوں ہو
 حق دا کلمہ آکھیں باہو رب رکھے فکر دی ماروں ہو

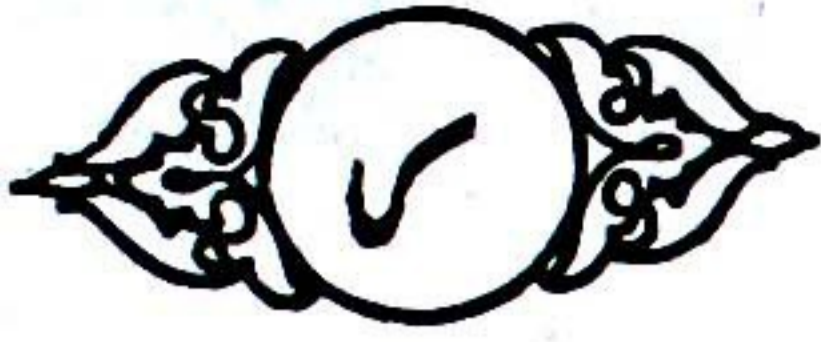
۹۷۔ راہ فقر دا پرے پریرے اوڑک کوئی نہ دستے ہو
 ناں اُتھے پڑھن پڑھادن کوئی ناں اُتھے ملے قصے ہو
 ایہا دنیا بت پرستی مت کوئی اس تے دستے ہو
 موت فقیری جیں ہر آوے باہو معلم تھیوے تے ہو

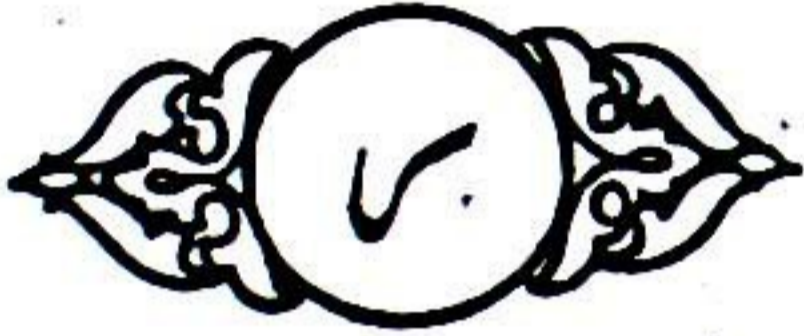
۹۸۔ راتیں رتی نیندر نہ آوے دہاں رہے حیرانی ہو
 عارف دی گل عارف جانے کیا جانے نفسانی ہو
 کر عبادت پچھو تاسیں تیری زایا گئی جوانی ہو
 حق حضور انہاں نوں حاصل باہو جنہاں ملیا شاہ جیلانی ہو

۹۹۔ راتیں نین رت منجوں روون تے دیہاں غمزہ غم دا ہو
 پڑھ توحید و ریاتن اندر سکھ آرام ناں سمدا ہو
 سر سولی تے چاٹینگیوں نے ایہہ راز پر م دا ہو
 سدھا ہو کو بیویئے باہو قطرہ رہے ناں غم دا ہو

۱۰۰۔ رات اندھیری کالی دے وچ عشق چراغ جلا نڈا ہو
 جفیدی سبک توں دل چاہیوے توڑیں نہیں آواز سنا نڈا ہو
 او جھڑ جھل تے مار دبیلتے تھے دم دم خوف شہ سنا نڈا ہو
 نقل خیل جنگل گئے جھگیندے باہو کامل منیبہ جہا نڈا ہو

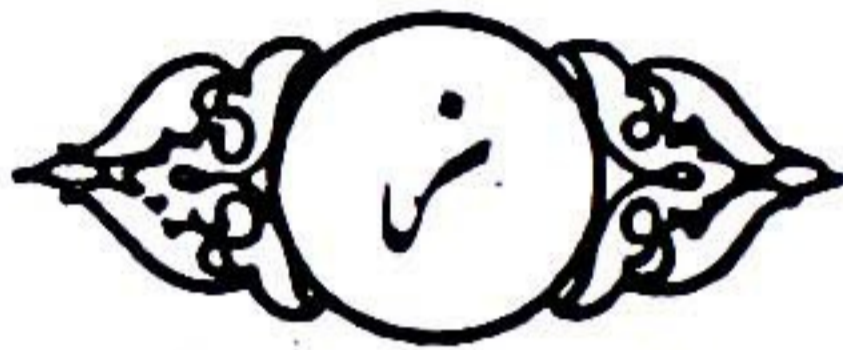
۱۰۱۔ رحمت اس گھر وچ دستے جتھے بلدے دیوے ہو
 عشق ہوائی چڑھ گیا فلک تے کتھے جہاز گھتیوے ہو
 عقل فکر دی بیڑی نوں چا پہلے پور بوڑیوے ہو
 ہر جا جانی دستے باہو جت دل نظر کچھوے ہو

۱۰۲۔ روزے نفل نمازاں تقویٰ سبھو کم حیرانی ہو
 انھیں گلےیں رب حاصل ناہیں خود خوانی خود دانی ہو
 ہمیش قدیم چلیندا ملیو، سو یار، یار نہ جانی ہو
 ورد وظیفے تھیں چھٹ رہی باہو جد ہور ہی فسانی ہو

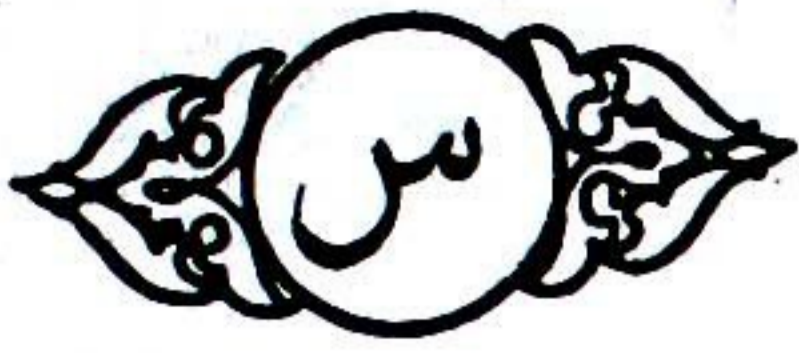
۱۰۳۔ زبانی کلمہ ہر کوئی پڑھدا دل دا پڑھدا کوئی ہو
 جتھے کلمہ دل دا پڑھئے اتھے ملے زبان ناں ڈھوئی ہو
 دل دا کلمہ عاشق پڑھدے کی جانن یار گلوئی ہو
 ایہہ کلمہ اسانوں پیر پڑھایا باہو میں سدا سوہاگن ہوتی ہو

۱۰۴۔ زاہد زہد کریندے تھکے روزے نقل نمازاں ہو
 عاشق غرق ہوئے وچ وحدت اللہ ناں محبت رازاں ہو
 ککھی قید شہد وچ ہوئی کیا اڈسی ناں شہبازاں ہو
 جنہاں مجلس ناں نبی دے باہو سوئی صاحب ناز نوازاں ہو

۱۰۵۔ سبق صفاتی سوئی پڑھدے جو دت سینے ذاتی ہو
 علموں علم انہاں نوں ہو یا جیڑھے اصلی تے اثباتی ہو
 ناں محبت نفس کٹھونے کڈھ قضا دی کاتی ہو
 بہرہ خاص انہاں نوں باہو جنہاں لدھا آب حیاتی ہو

۱۰۶۔ سوز کنوں تن بٹریا سارا میں تے دکھاں ڈیرے لائے ہو
 کوئل وانگ کو کیندی دتاں ناں دجن دن امنائے ہو
 بول پھیارت ساون آئی متاں مولا مینہ و سائے ہو
 ثابت صدق تے قدم اگوہاں باہورب سکدیاں دو ملائے ہو

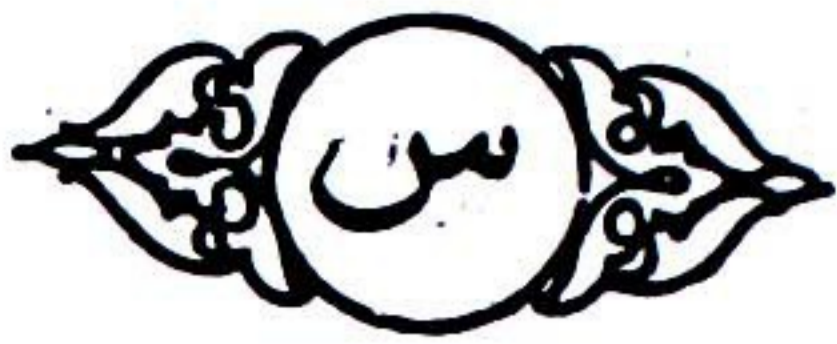

۱۰۷۔ سنے روزنے سے نفل نمازاں سے سجدے کر کر تھکے ہو
 سے وازی نکتے حج گزارن دل دی دوڑ نہ نکتے ہو
 چلے چلیے جنگل بھونا اس گل تھیں ناں پکتے ہو
 سبھے مطلب حاصل ہونڈے باہو جد پیر نظر اک نکتے ہو

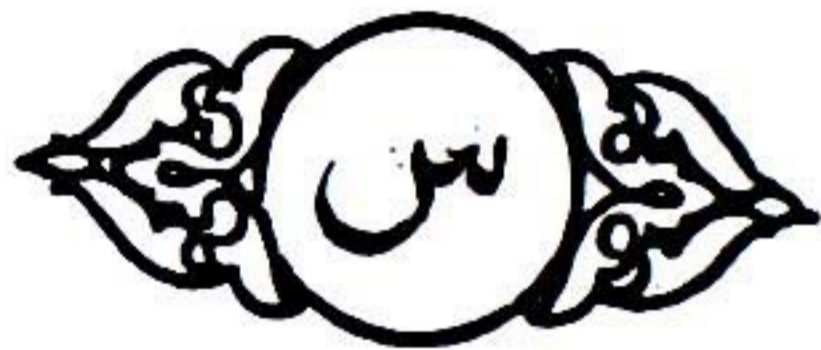

۱۰۸۔ سن فریاد پیراں دیا پیرا میری عرض سنیں کن دھر کے ہو
 بیڑا اڑیا میرا وچ کیراندے جیتھے ٹھہر نہ ہندے ڈر کے ہو
 شاہ جیلانی محبوب سبحانی میری خبر لیو جھٹ کر کے ہو
 پیر جھانڈا کے میراں باہو اوہی کدھی لگدے تر کے ہو

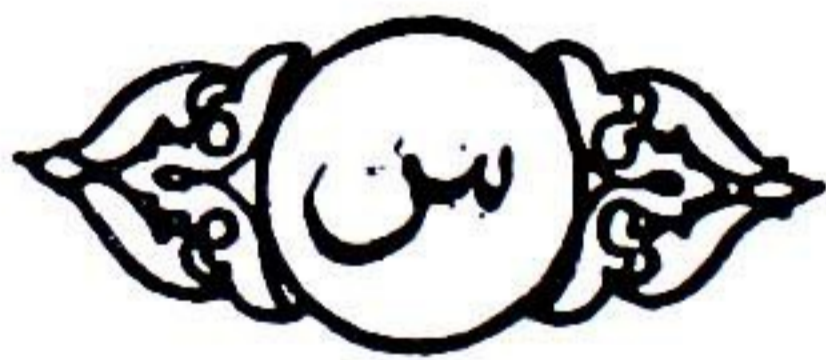

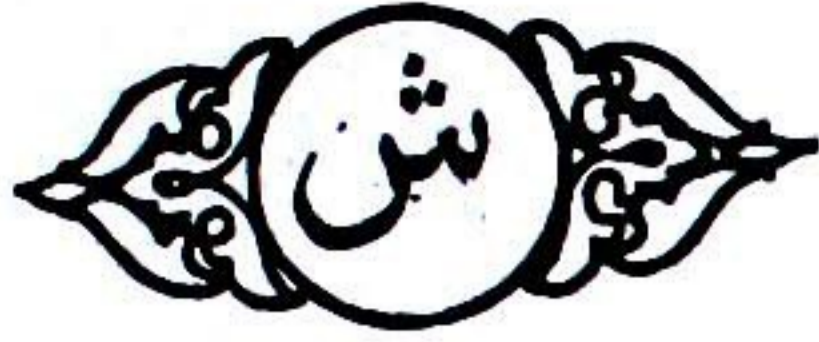
۱۰۹۔ سن فریاد پیراں دیا پیراں آکھ سناواں کینوں ہو
 تیرے جیہا مینوں ہو ر نہ کوئی میں جیہیاں لکھ تینوں ہو
 پھول نہ کاغذ بیاں والے درتوں دھک نہ مینوں ہو
 میں وچ ایڈ گناہ نہ ہوندے باہو تو بخشندوں کینوں ہو

۱۱۰۔ سو ہزار تنہاں توں صدقے جہڑے منہ نہ بولن پھکا ہو
 لکھ ہزار تنہاں توں صدقے جہڑے گل کریندے ہکا ہو
 لکھ کروڑ تنہاں توں صدقے جہڑے نفس رکھیندے جھکا ہو
 نیل پیم تنہاں توں صدقے باہو جہڑے ہون سون سداون سکا ہو

۱۱۱۔ سینے وچ مقام ہے کیند اسانوں مرشد گل سمجھاتی ہو
 ایہو ساہ جو آدے جاوے ہو نہیں شے کاتی ہو
 اس نوں اسم الا عظم آکھن ایہو سر اللہی ہو
 ایہو موت جیاتی باہو ایہو بھیت اللہی ہو

۱۱۲۔ شور شہرتے رحمت دے جتھے باہو جالے ہو
 باغباناں دے بوڑے وانگوں طالب نت سمہالے ہو
 نال نظارے رحمت والے کھڑا حضوروں پالے ہو
 نام فقیر تنہاندا باہو جہڑا گھر وچ یار دکھالے ہو

۱۱۳۔ شریعت دے دروازے اپنے راہ فقر دامودی ہو
 عالم فاضل نگھن دے دیندے جو لنگدا سو چوری ہو
 پٹ پٹ اٹاں وٹے مارن درد منداں دے کھوری ہو
 راز ماہی داعاشق جانن باہو کی جانن لوک اتھودی ہو

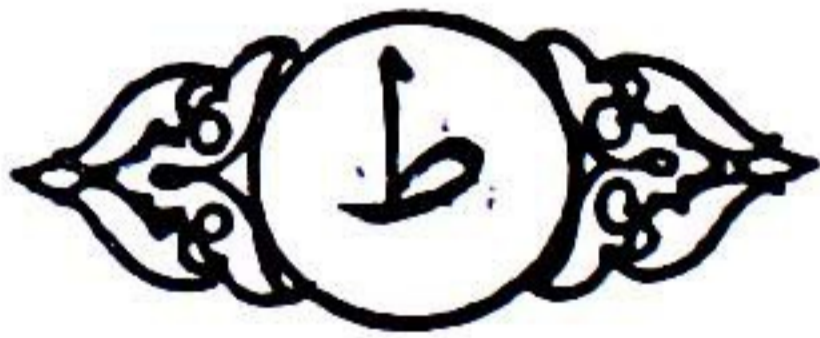
۱۱۴۔ صفت ثنائیں مول نہ پڑھدے جو جا پھتے وچ ذاتی ہو
 علم و عمل انہاں وچ ہو دے جہڑے اصلی تے اثباتی ہو
 نال محبت نفس کٹھونیں، گھن رضا دی کاتی ہو
 چوداں طبق دے دے اندر باہو پیا اندر دی جھاتی ہو

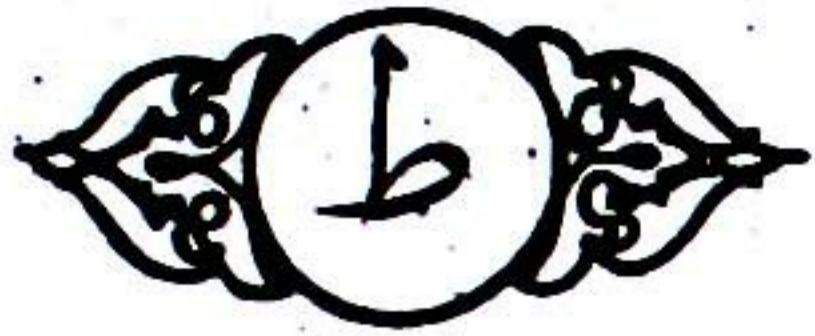
۱۱۵۔ صورت نفس اتارہ دی کوئی کتا سگڑ کالا ہو
 گو کے زکے ہو پیوے منگے چرب نوالا ہو
 کھتے پاسوں اندر بیٹھا دل دے نال سنبھالا ہو
 ایہ بد بخت ہے وڈا ظالم باہو کر سی اللہ ظالا ہو

۱۱۶۔ ضروری نفس سکتے نوں قیما قسیم کچیوے ہو
 نال محبت ذکر اللہ دا دم دم پیا پڑھیوے ہو
 ذکر کنوں رب حاصل تھیندا ذاتوں ذات دسیوے ہو
 دوہیں جہان غلام تھاندے باہو جنہاں ذات لہیوے ہو

۱۱۷۔ طالب غوث الاعظم والے شالا کردے نہ ہو دن ماندے ہو
 جیندے اندر عشق دی رتی سدا رہن کر لاندے ہو
 جینوں شوق ملن دا ہووے لے خوشیاں نت آندے ہو
 دوہیں جہان نصیب تھاندے باہو جہڑے ذاتی اسم کماندے ہو

۱۱۸۔ طالب بن کے طالب ہوویں او سے نوں پیاگانویں ہو
 سچا لڑ ہادی دا پھڑ کے اوہو توں ہو جانویں ہو
 کلنے داتوں ذکر کماویں کلمیں نال نہانویں ہو
 اللہ تینوں پاک کرسی باہو جے ذاتی اسم کمانویں ہو

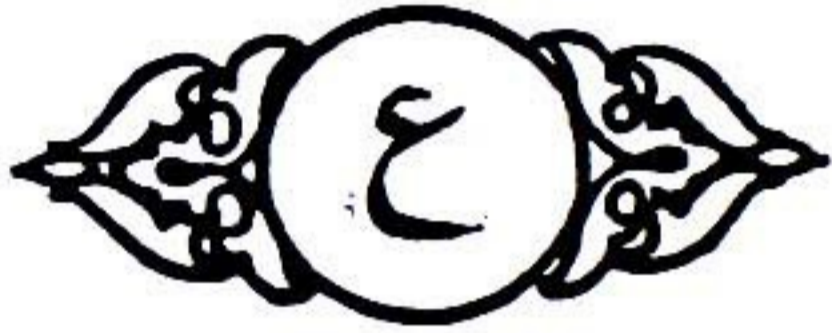
۱۱۹۔ ظاہر ویکھاں جانی تابیوں نالے دستے اندر سینے ہو
 برہوں ماری میں نت پھراں مینوں ہس لوک تابینے ہو
 میں دل وچوں ہے شوہ پایا لوک جاون سکے مدینے ہو
 کہے فقیر میراں دا باہو سب دلاندے درج خزینے ہو

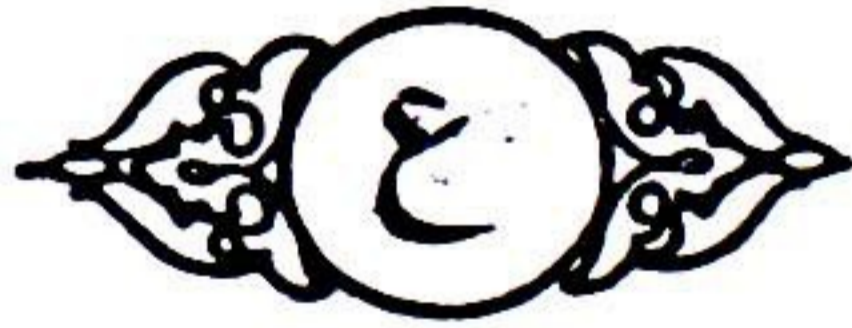
۱۲۰۔ علموں باجھوں فقر کماوے کافر مرے دیوانہ ہو
 سے درہیانندی کرے عبادت رہے اللہ کنوں بیگانہ ہو
 غفلت کنوں نہ کھلیں پردے دل جاہل بت خانہ ہو
 میں قربان تنہاں توں باہو جہاں ملیا یار بیگانہ ہو

۱۲۱۔ عقل فکر دی جانہ کائی جتھے وحدت سر سہمانی ہو
 ناں اوتھے تھیں ملاں پنڈت جوشی ناں اوتھے علم قرآنی ہو
 جد احمد اہد و کھالی داتا ناں کل ہو دے فانی ہو
 علم تمام کیتو نے حاصل باہو کتاباں ٹھپ آسمانی ہو

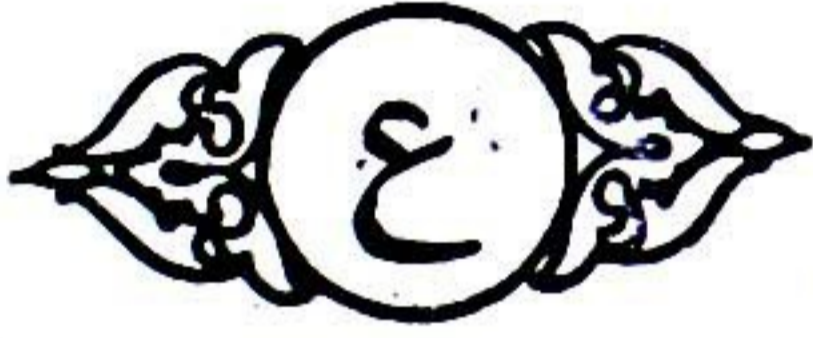
۱۲۲۔ عشق مٹو دن دیتیاں بانگیاں کنیں بلبل پیو سے ہو
 خون جگر واکڈھ کراہاں وضو صاف کیتو سے ہو
 سن تکبیر فنا فی اللہ والی مرن محال تھیو سے ہو
 پڑھ تکبیر تھیو سے واصل باہو تداں شکر کیتو سے ہو

۱۲۳۔ عاشق پڑھن نماز پریم دی میں وچ حرف نہ کوئی ہو
 جیہاں کہیا نیت نہ سکے اوتھے درد منداں دل ڈھوٹی ہو
 اکھیں نیرتے خون جگر دا اوتھے وضو پاک کر بیٹی ہو
 جیٹھ نہ ہلے تے ہوٹھ نہ پھڑکن باہو خاص نمازی سوٹی ہو

۱۲۴۔ عاشق ہونویں تے عشق کما نوں دل رکھیں وانگ پہاراں ہو
 لکھ لکھ بیدیاں تے ہزارہ الاہیے کر جانیں باغ بہاراں ہو
 منصور جیسے چک سولی دتے جہڑے واقف کل امراراں ہو
 سجدیوں سرنہ چائیے باہو تو نہیں کافر کہن ہزاراں ہو

۱۲۵۔ عاشق راز ماہی دے کو لوں کچی نہ ہون واندے ہو
 نیند حرام تنہاں تے ہوتی جہڑے اسم ذات کماندے ہو
 ہک پل مول آرام نکر دے دینہ رات و تن کر لاندے ہو
 جہاں الف صحی کر پڑھیا باہو واہ نصیب تنہاندے ہو

۱۲۶۔ عاشق عشق ماہی دے کو لوں نت پھرن ہمیشا کھیوے ہو
 جہاں جیندیاں جاں ماہی دتی اوہ دریں جہانیں جیوے ہو
 شمع چیراغ جہاں دل روشن اوہ کیوں بالن ڈیوے ہو
 عقل فکر دی پہنچ نہ کائی باہو او تھے فانی فہم کھیوے ہو

۱۲۷۔ عاشق وی دل موم برابر معشوق ساں دل کاہلی ہو
 ظماں دیکھے ترتر تکے جیوں بازاں دی چالی ہو
 باز بیچارا کیونکر اڈے پیریں پیوس دوالی ہو
 جس دل عشق خرید نہ کیتا باہو دواں جہانوں خالی ہو

۱۲۸۔ عاشقاں ہو دضوج کیتا روز قیامت تاہیں ہو
 وچ نماز رکوع سجودے رہندے سچ صبا میں ہو
 ایسے اوتھے دوہیں جہانیں سچ فقر دیاں جاہیں ہو
 عرش کولوں سے منزل اگے باہو پیا کم تنہا میں ہو

۱۲۹۔ عشق دی بازی ہر جا کھینڈی شاہ گدا سلطاناں ہو
 عالم فاضل عاقل دانا کردا چا حیراناں ہو
 تنبو کھوڑ لٹھا دج دل دے چا چوڑیں خلوت خاناناں ہو
 عشق امیر فقیر میندے باہو کیا جانے لوک بیگاناں ہو

۱۳۰۔ عشق دریا محبت دے دج تھی مردانہ تریئے ہو
 جتنے لہر غضب دیاں ٹھاٹھاں قدم اتھائیں دھریئے ہو
 او جھڑ جھنگ بلائیں بیلے دیکھو دیکھو نہ ڈریئے ہو
 نام فقیر تہ تھیندا باہو جد و ج طلب دے مریئے ہو

۱۳۱۔ عشق اساتوں لیاں جاتا نتھا مل مہاڑی ہو
 ناں سووے ناں سون دیوے جیویں بال مہاڑی ہو
 پوہ مانہ منگے خربوزے میں کتھوں لیاں واڑی ہو
 عقل فکر دیاں بھل گیاں گلاں باہو جد عشق و جانی تاروی ہو

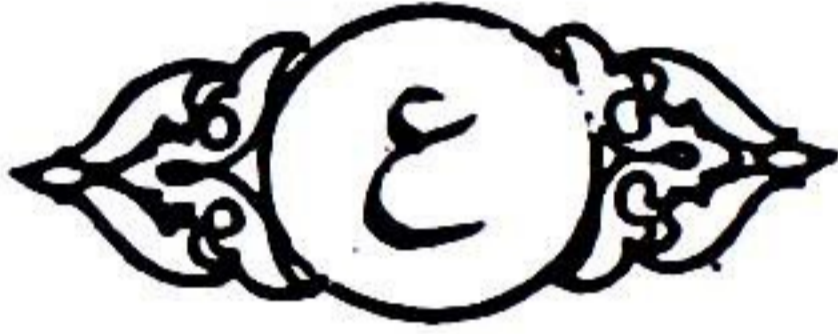

۱۳۲۔ عشق جہان دے پدیں رچیا اوہ رہندے چپ چپاتے ہو
 گوں گوں دے دج لکھ زباناں اوہ پھروے گنگے باتے ہو
 اوہ کر دے وضو اسم اعظم داتے دریا وحدت و ج تاتے ہو
 تدریں قبول نمازاں باہو جد یاراں یارہ پچھاتے ہو

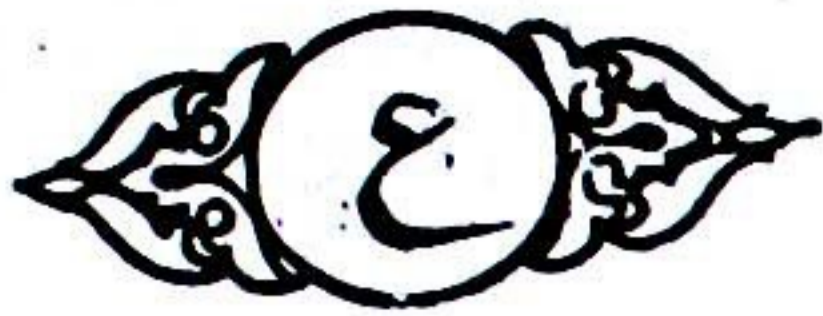
۱۳۲۔ عاشق سوئی حقیقی جہڑا قتل معشوق دے منے ہو
 عشق نہ چھوڑے مکھو نہ موڑے توڑے سے تلواراں کھنے ہو
 جتوں دیکھے راز باہی دے لگے او سے بنے ہو
 سچا عشق حسین علی دا باہو سردیوے راز نہ بھنے ہو

۱۳۳۔ عشق سمندر چڑھ گیا فلک تے کتوں جہاز کچھوے ہو
 عقل فکر دی ڈونڈی نوں چا پہلے پور بوڑیوے ہو
 کر طکن کپڑ پودن لہراں جد و جدت وچ ڈریوے ہو
 جس مرنے تھیں خلقت ڈردی باہو عاشق مرنے ماں جیوے ہو

۱۳۵۔ عشق دی بھاہ پداں دا بالن عاشق بیھ سیندے ہو
 گھت کے جان جگر وچ آرا دیکھ کباب تلیندے ہو
 سرگردان پھرن ہریلے خون جگر دا پیندے ہو
 ہوئے ہزاراں عاشق باہو پر عشق نصیب کھیندے ہو

۱۳۶۔ عشق ماہی دے لایاں اگیں انہاں لگیاں کون بھادے ہو
 میں کی جاناں ذات عشق دی کیئے ہبر اور در چا بھکاوے ہو
 ناں خود سووے ناں سووٹن دیوے ستھوں ستیاں آن بھکاوے ہو
 میں قربان تنہاندے باہو جہڑا او چھڑے یار ملاوے ہو

۱۳۷۔ عشق دیاں او بڑیاں گلان ہبر اشرف تھیں دور ہٹاوے ہو
 قاضی چھوڑ قضا میں جاوےن جد عشق طمانچا لاوے ہو
 لوک ایانے متیں دیون عاشقاں مت ناں بھاوے ہو
 سڑن محال تنہاں توں باہو جنہاں صاحب آپ پلاوے ہو

۱۳۸۔ عاشق شوہدے دل کھڑایا آپ بھی نالے کھڑیا ہو
 کھڑیا کھڑیا ویانا میں سنگ محبوباں دے رلیا ہو
 عقل فکر دیاں سب بھل گیا جد عشقے نال جا بلیا ہو
 میں قربان تنہاں توں باہو جنہاں عشق جو بانی چڑھیا ہو

۱۳۹۔ عشق اسانوں رسیاں جاتا کر کے آوے دھائی ہو
 جتول دیکھاں مینوں عشق دیوے خالی جگہ نہ کاٹی ہو
 مرشد کامل ایسا ملیا جس دل دی تا کی لاہی ہو
 میں قربان اس مرشد باہو جس دیا بھیت الہی ہو

۱۴۰۔ عشق اسانوں رسیاں جاتا بیٹھا مار پھٹلا ہو
 وچ جگر دے سنہ چالائیں کتیس کم اولّا ہو
 جاں اندر ڈر جھاتی پائی ڈھٹا یار اکلا ہو
 باجھوں ملیاں مرشد کامل باہو ہوندی نہیں تسلا ہو

۱۴۱۔ عاشق نیک صلاحیں لگدے تاں کیوں اجاڑ دے گھرنوں ہو
 بال مو آتا برہوں والا نہ لاندے جاں جگر نوں ہو
 جاں جہان سب بھل کیوں نہیں پٹی لوٹی ہوش صبر نوں ہو
 میں قربان تنہاں توں باہو جہاں خون بخشیا دلبر نوں ہو

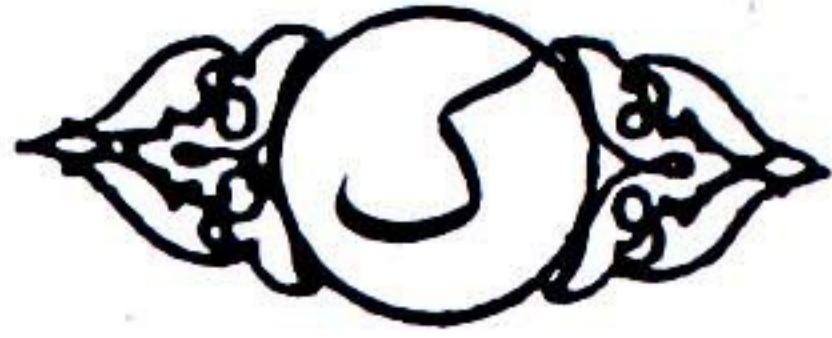
۱۴۲۔ غوث قطب بہن اور کے اوریرے عاشق جان اگیرے ہو
 جہڑی منزل عاشق پہنچن اوتھ غوث نہ پا دن پھیرے ہو
 عاشق وچ وصال دے رہندے جنہاں لامکانی ڈیرے ہو
 میں قربان تنہاں توں باہو جنہاں ذاتوں ذات بسیرے ہو

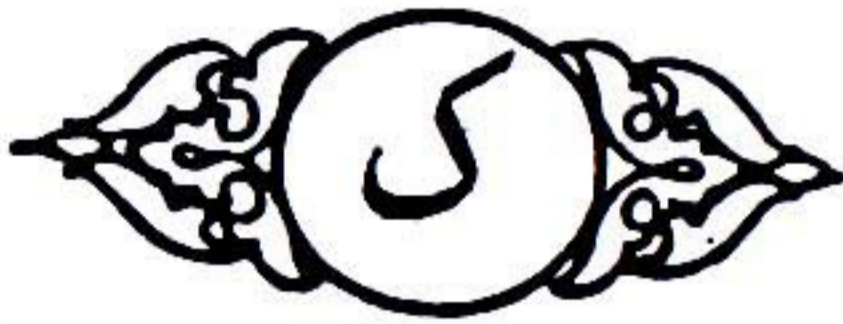
۱۴۳۔ فحری ویلے وقت سو ویلے نت آن کرن مرزوری ہو
 کانوان ہلاں بکسی گلاں تر تھجی رلی چندوری ہو
 مارن چنھاں تے کرن مشقت پٹ پٹ سٹن انگوری ہو
 ساری عمر پینڈیاں گزری باہو کدی نہ پٹی آپوری ہو

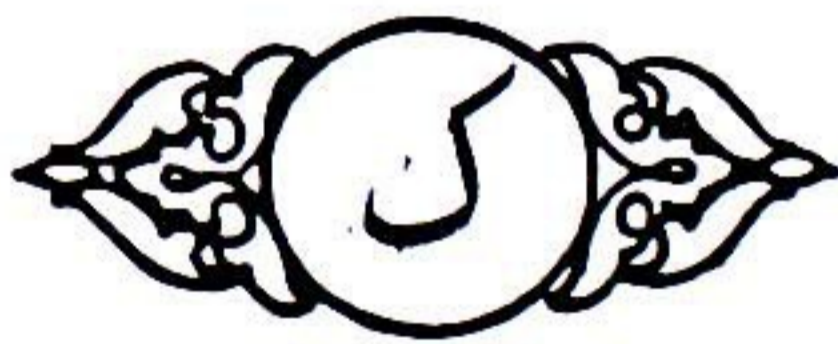
۱۴۴۔ قلب ہلیا تاں کیا کچھ ہو یا کیا ہو یا ذکر نہ بانی ہو
 قلبی ، روحی ، خفی ، سرری سبھے راہ حیرانی ہو
 شہ رگ توں نزدیک جلیندا یار نہ یلیو کس جانی ہو
 نام فقیر تنہا ندا باہو جہڑے وسدے لامکانی ہو

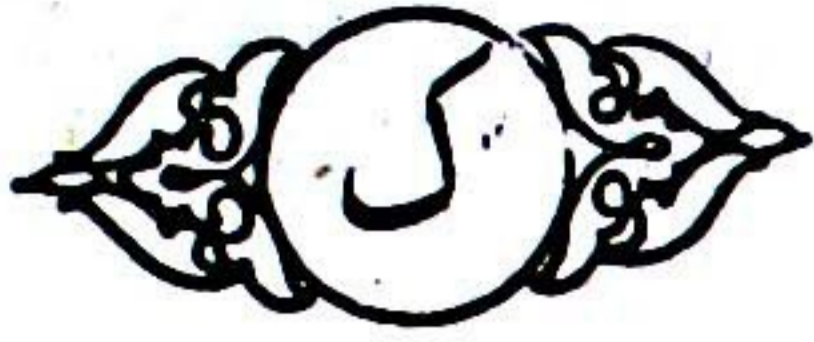
۱۳۵۔ کل قبیل کوئیر کہندے کارن دُزخ دے ہو
 شش زمین تے شش فلک تے شش پانی تے تردے ہو
 پھیاں حرفاں وچ سخن اٹھاراں دودو معنی دھردے ہو
 مرشد ہادی صحیحی کہ سمجھایا باہو اس پہلے صرف سطر دے ہو

۱۳۶۔ کلمے دی کل تدپیوسے جداں کل کلمے وچ کھولی ہو
 عاشق کلاماں اوتھے پڑھدے جتھے نور نبی دی ہو لی ہو
 چوداں طبق کلمیں دے اندر کیا جانے خلقت بھولی ہو
 اسانوں کلاماں پیر پڑھایا باہو جنہاں اوستے توں گھولی ہو

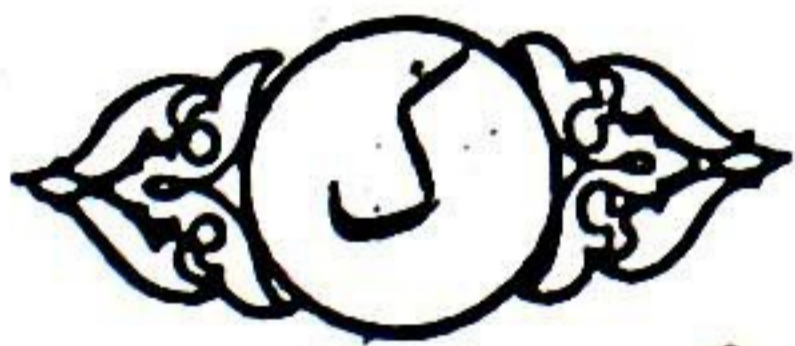
۱۳۷۔ کلمیں دی کل تداں پیوسے جداں کلمیں دل نوں پھڑیا ہو
 بے درداں نوں خبر نہ کوئی درد منداں گل مڑھیا ہو
 کفر اسلام دی کل تداں پیوسے جداں بھن جگروچ ڈریا ہو
 میں قربان تنہاں توں باہو جنہاں کلاماں صحیحی کر پڑھیا ہو

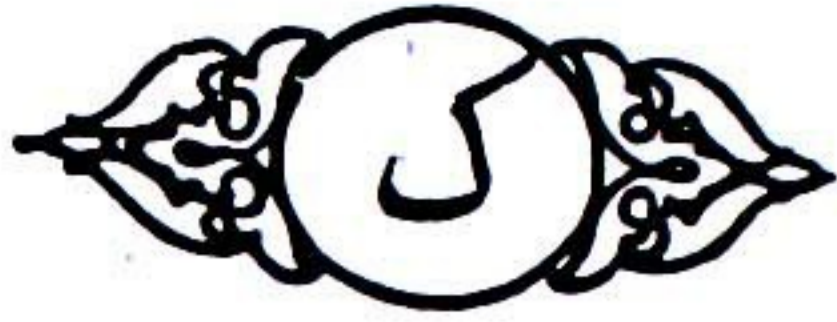
۱۴۸۔ کلہیں دی کل تداں پیو سے جداں مرشد کلماں دسیا ہو
 ساری عمر وچ کفر دے جالی بن مرشد دے دسیا ہو
 شاہ علی شیر بہادر وانگن دڈھ کلہیں کفر نوں سٹیا ہو
 دل صفائی تاں ہو دے باہو جاں کلماں لوں لوں دسیا ہو

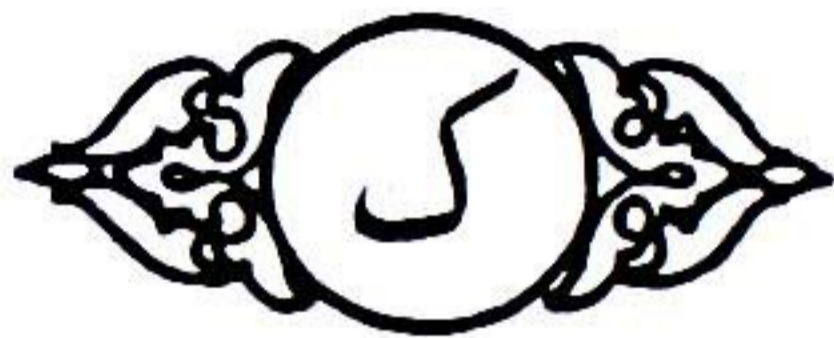
۱۴۹۔ کلہے لکھ کر وڑاں تارے ولی کیتے سے راہیں ہو
 کلہے نال بھائے دوزخ جتھے اگ بلے از گاہیں ہو
 کلہے نال بہتیں جاناں جتھے نعمت سنج صباہیں ہو
 کلہے جہی کوئی نال نعمت باہو اندر دوہیں سراہیں ہو

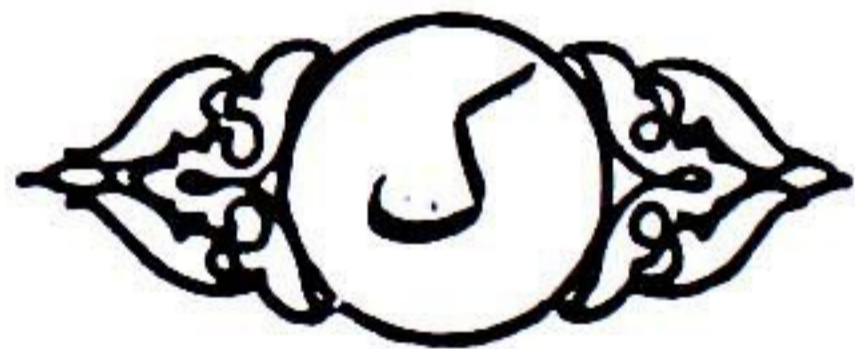
۱۵۰۔ کلہے نال میں ناتى دھوتى کلہے نال دیاہی ہو
 کلہے میرا پڑھیا جننازہ کلہے گور سہائی ہو
 کلہے نال بہتیں جاناں کلمہ کرے صفائی ہو
 مطن محال تنہاں نوں باہو جنہاں صاحب آپ بلائی ہو

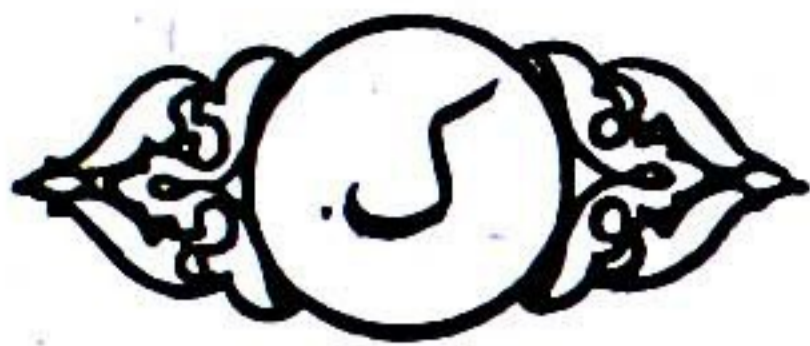
۱۵۱۔ کن فیکون جدوں فرمایا اساں بھی کولوں ہا سے ہو
 ہکے ذات صفات ربیدی آہی ہکے جگٹھنڈیا سے ہو
 ہکے لامکان مکان اساڈا ہکے آن بتاں وچ پھا سے ہو
 نفس پلپتی پلپتی کیتی باہو کوئی اصل پلپت تاں نا سے ہو

۱۵۲۔ کیا ہویا بت اودھڑ ہو یا دل ہرگز دور نہ تھیوے ہو
 سے کوہاں میرا مرشد و سدا مینوں وچ حضور دیوے ہو
 جیندے اندر عشق دی رتی اوہ بن شرابوں کھیوے ہو
 نام فقیر تنہاں دا باہو قبر جنہاں دی جیوے ہو

۱۵۳۔ کوک دلا متاں دب سنے چادر دمنداں دیاں آپیں ہو
 سینہ میرا دردیں بھریا بھڑکن بھباہیں ہو
 تیتلاں باجھ نہ بلن مشالاں درداں باجھ نہ آپیں ہو
 آتش نال یاراناں لاکے باہو پھراوہ سڑن کہ ناہیں ہو

۱۵۳۔ کامل مرشد ایسا ہووے بہتر اوصوبی وانگوں چھٹے ہو
 نال نگاہ دے پاک کریندا وچ سچی صہون تاں گھتے ہو
 میلیاں نوں کریندا چٹا وچ ذرہ میل نہ رکھے ہو
 ایسا مرشد ہووے باہو جہڑا لوں لوں دے وچ دستے ہو

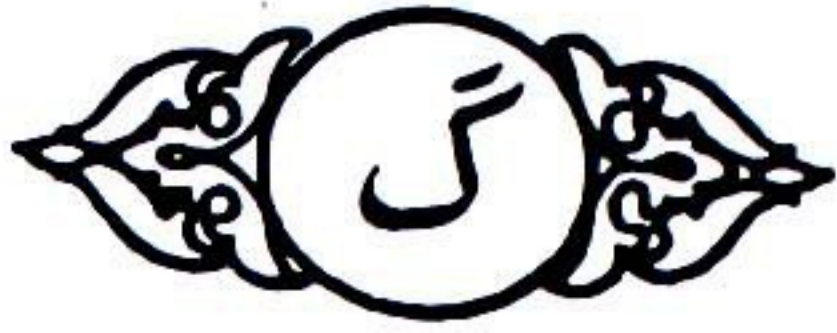

۱۵۵۔ کر عبادت پھو تاہیں تینڈی عمر اں چار دہارے ہو
 تھی سوداگر کر لے سوہا جاں جاں ہٹ تاں تارے ہو
 مت جانی دل ذوق منے موت مریندی دھارے ہو
 چوراں سادھاں رل پور بھریا باہو رب سلامت چارے ہو

۱۵۶۔ گند ظلمات اندھیر غباراں راہ میں خوف خطر دے ہو
 مکھ آب حیات منور چشمے اوتے سائے زلف عبرت دے ہو
 مکھ محبوب دا خانہ کعبہ جتھے عاشق سجدہ کر دے ہو
 دو زلفاں وچ نین مصلے جتھے چاروں مذہب ملدے ہو
 مثل سکندر ڈھونڈن عاشق اک پلک آرام نہ کر دے ہو
 خضر نصیب جنہا ندے باہو ادہ گھٹ اوتھے جا بھردے ہو

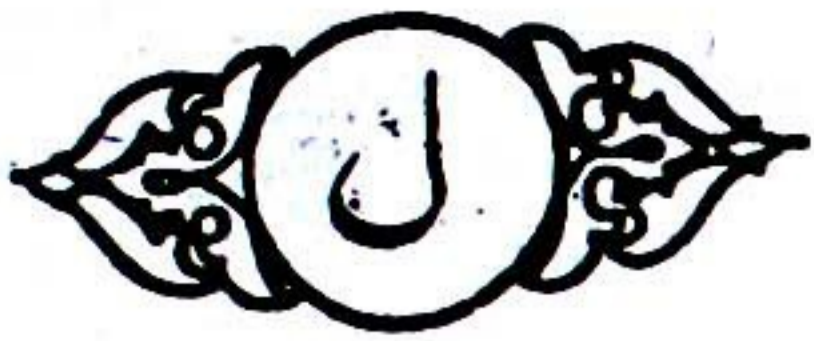
۱۵۷۔ گجھے سائے رب صاحب والے کچھ نہیں خبر اصل دی ہو
گندم دانہ بہتا چکیا ہن گل پٹی دور ازل دی ہو
پھاہی دے وچ میں پٹی تڑپاں بلسل باغ مثل دی ہو
غیر دے تھیں سٹ کے باہو رکھئے امید فضل دی ہو

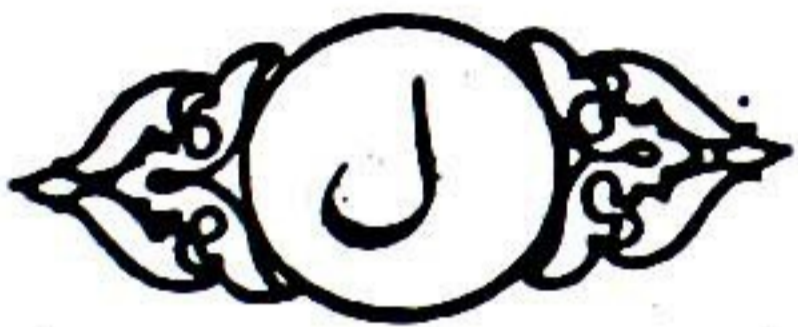
۱۵۸۔ گوڈڑیاں وچ جال جنہا ندی اوہ راتیں جاگن ادھیاں ہو
سک ماہی دی ٹکمن ز دیندی لوک انھے دیندے دیاں ہو
اندر میرا حق تپا یا اساں کھلیاں راتیں کڈھیاں ہو
تن تھیں ماس جد اہویا باہو سوکھ جھلا رے ہڈیاں ہو

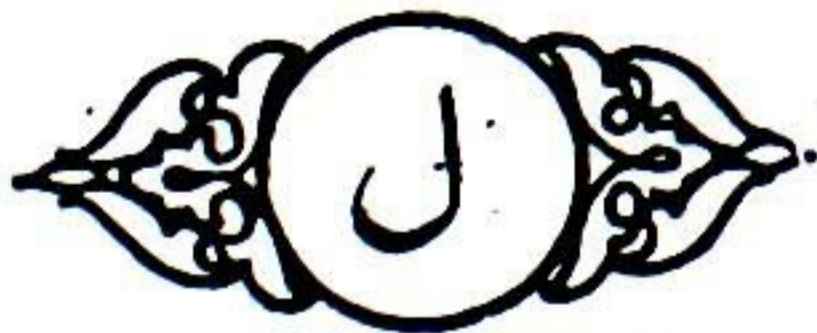
۱۵۹۔ گیا ایمان عشقے دیوں پاروں ہو کر کافر رہیے ہو
گھت زنا رکفر دا گل وچ بت خانے وچ بھیے ہو
جس خانے وچ جانی نظر نہ آوے اوتھے سجدہ مول نہ دیہیے ہو
جاں جاں جانی نظر نہ آوے باہو توڑے کلماں مول نہ کیہیے ہو

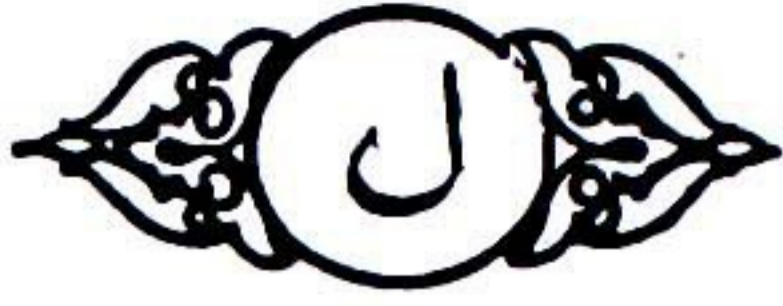
۱۶۰۔ لایجتاج جنہاں نوں ہو یا فقر تنہاں نوں سارا ہو
 نظر جنہاں دنی کیمیا ہو دے اوہ کیوں بارن پارا ہو
 دوست جنہاں نذا حاضر ہو دے دشمن لین نہ وارا ہو
 میں قربان تنہاں توں باہو جنہاں ملیا نبی سوھارا ہو

۱۶۱۔ لکھن سکھوئی تے لکھناں جاتا کیوں کاغذ کیتو زایا ہو
 قلم نوں ملزماں جانیں تے کاتب نام دھرایا ہو
 سبھ صلاح تیری ہو سی کھوئی جاں کاتب دے سہتھ آیا ہو
 صحیح صلاح تنہاں دی باہو جنہاں الف تے میم پکایا ہو

۱۶۲۔ کہ، ہو غیر دھندے ہک پل مول نہ رہندے ہو
 عشق تے پٹے رکھ جڑھاں تھیں اک دم ہول نہ ہندے ہو
 جیڑھے پتھر وانگ پہاڑاں آپے اوہ لون وانگوں گل نہ ہندے ہو
 عشق سوکھالاجے ہوندا باہو سبھ عاشق ہی بن بہندے ہو

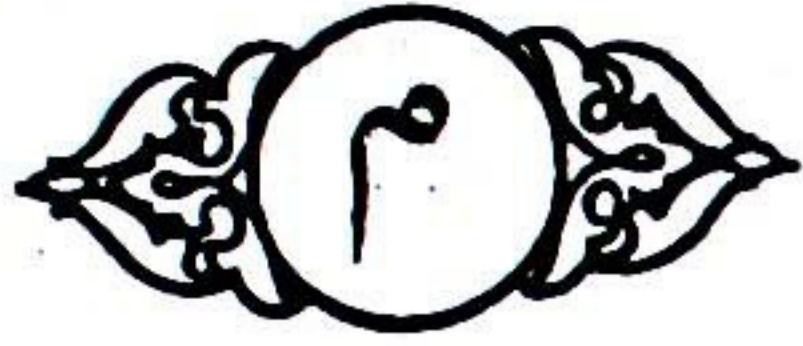
۱۶۳۔ لوک قبر دا کرسن چارا لحد بناون ڈیرا ہو
 چمکی بھرٹی دی پاس کرسن ڈھیر اچیرا ہو
 دے درد گھراں نوں وچن کوکن شیرا شیرا ہو
 بے پرداہ درگاہ رب باہو نہیں فضلاں باجھن بھیرا ہو

۱۶۴۔ لوما ہو دیں پیا کٹیویں تاں تلوار سدیویں ہو
 کنگھی وانگوں پیا چریویں تاں زلف محبوب بھریویں ہو
 مہندی وانگوں پیا گھوٹیویں تاں تلی محبوب رنگیویں ہو
 وانگ کیاہ پیا پنجیویں تاں دستار سدیویں ہو
 عاشق صادق ہو دیں باہوتاں رس پریم دی پیویں ہو

۱۶۵۔ موتو والی موت نہ ملی جیں وچ عشق جیاتی ہو
 موت وصال تھیںی ہک جدوں اسم پڑھیںی ذاتی ہو
 عین دے وچوں عین جو تھیںوے دور ہو دے قربانی ہو
 ہو وا ذکر ہمیش بر طیندا باہو دینہاں سکھ نہ راتی ہو

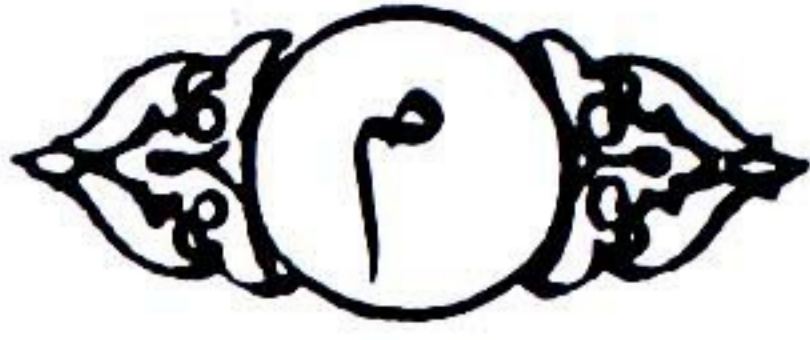
۱۶۶۔ مرشد وانگ بنارے ہووے ہبڑا گھت کٹھالی گالے ہو
 پاکٹھالی باہر کڈھے بندے گھڑے یا والے ہو
 کنیں خواباں دے تدوں سہاون جدوں کٹھے پا اُجالے ہو
 نام فقیر تنہاندا باہو ہبڑا دم دم دوست سمہالے ہو

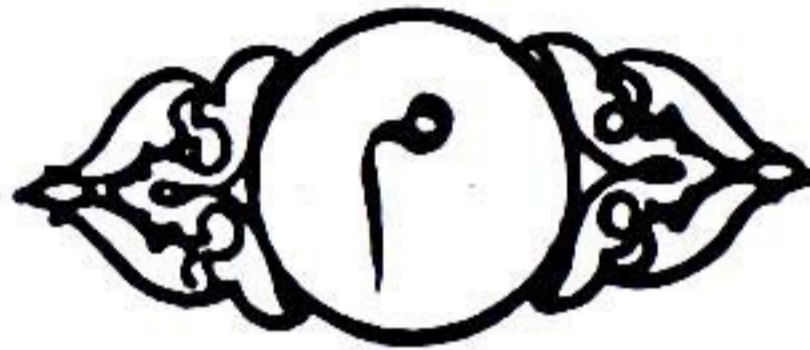
۱۶۷۔ مرشد مینوں حج ککے دارحمت دا دروازہ ہو
 کراں طواف دوالے قبلے نت ہووے حج تازہ ہو
 کن نیکون جدوں کاسنیا ڈٹھا مرشد دا دروازہ ہو
 مرشد سدا جیاتی والا باہو اوہو خضرتے خواجہ ہو

۱۶۸۔ مرشد کامل اوہ نہیڑیٹے ہبڑا دو جگ خوشی دکھاوے ہو
 پہلے غم ککڑے دایلٹے وت رب داراہ سمجھاوے ہو
 اس ککروالی کندھی نوں چا چاندی خاص بناوے ہو
 جس مرشد ایتھے کچھ نہ کیتا باہو اوہ کوڑے لارے لاوے ہو

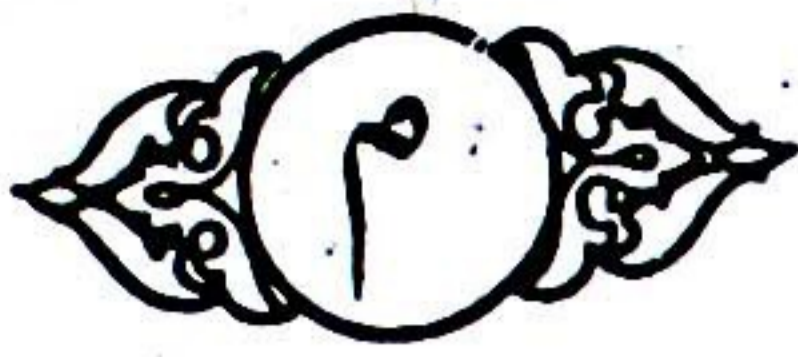
۱۶۹۔ مرشد میرا شہباز الہی و نچ رلیا سنگ جیبیاں ہوں
 تقدیر الہی چھکیاں ڈوراں کداں لمسی نال نصیبیاں ہوں
 کوہڑیاں دے دکھ دود کر نیدا کرے شفا مرصیاں ہوں
 ہر ہک مرض دادار توہیں باہو کیوں گھنٹائیں وس طلبیباں ہوں

۱۶۰۔ مرشد مکہ تے طالب حاجی کعبہ عشق بنا یا ہوں
 وچ حضور سدا ہر ویلے کرینے حج سوایا ہوں
 ہر دم ملتھوں جداناں ہودے دل ملنے تے آیا ہوں
 مرشد عین حیاتی باہو میرے لوں لوں وچ سما یا ہوں

۱۶۱۔ مرشد وئے سے کوہاں تے ملینوں دستے نیرے ہوں
 کی ہو یا بت اوہلے ہو یا پراوہ دستے وچ میرے ہوں
 جنہاں الفادی ذات صحیحی کیتی اوہ رکھدے قدم اگیرے ہوں
 نحن اقرب لبھ لیوسے باہو جھگڑے کل نبیرے ہوں

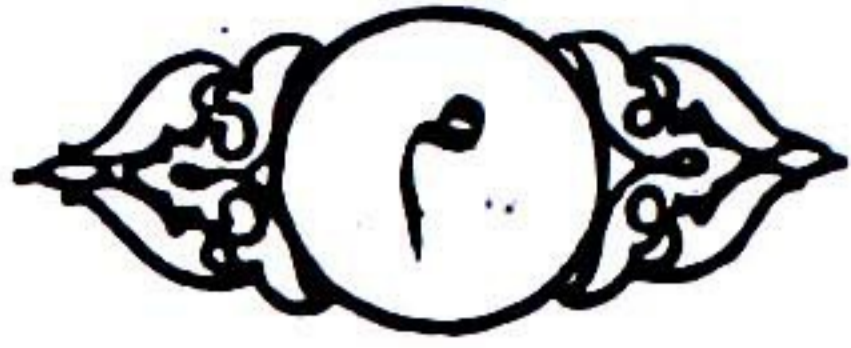
۱۴۲۔ مرشد ہادی سبق پڑھایا بن پڑھیوں پیا پڑھیوں سے ہو
انگلیاں وچ کناں بے دتیاں بن سنیوں پیا سنیوں سے ہو
نین نینان دلوں ترتر تکدے بن ڈھیوں پیا ڈھیوں سے ہو
باہو ہرنانے وچ جانی وسدا کن سراوہ رکھیوں سے ہو

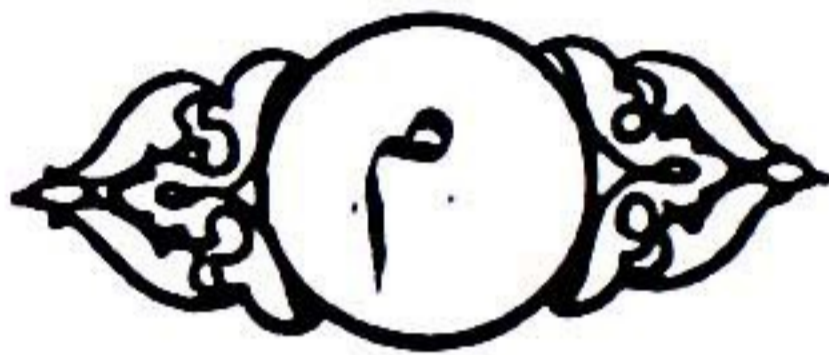
۱۴۳۔ مرشد باجھوں فقر کماوے وچ کفر دے بڈے ہو
شیخ مشائخ ہو بندے حجرے غوث قطب بن اڈے ہو
تبیسیاں نپ بہن مسیتی جو میں موش بہن اڈر کھڈے ہو
رات اندھاری مشکل پینڈا باہو سے سے آون ٹھڈے ہو

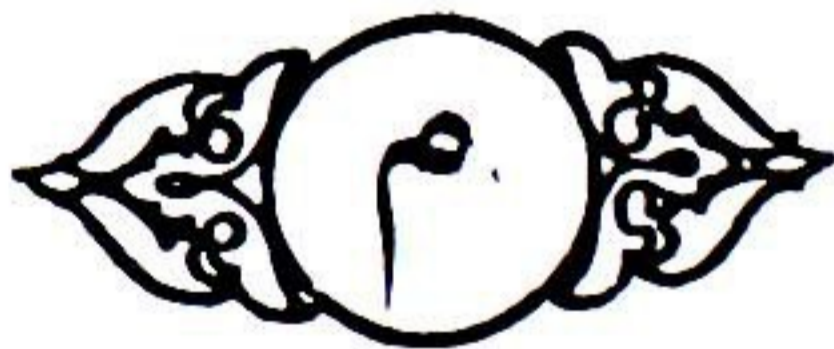
۱۴۴۔ مال تے جان سب خرچ کراہاں کریتے خرید فقیری ہو
فقر کنوں رب حاصل ہوونے کیوں سمجھے دلگیری ہو
دنیا کارن دین و نجاون کوڑی شیخی پیری ہو
ترک دنیاں تھیں قادری کیتی باہوشاہ میراں دی میری ہو

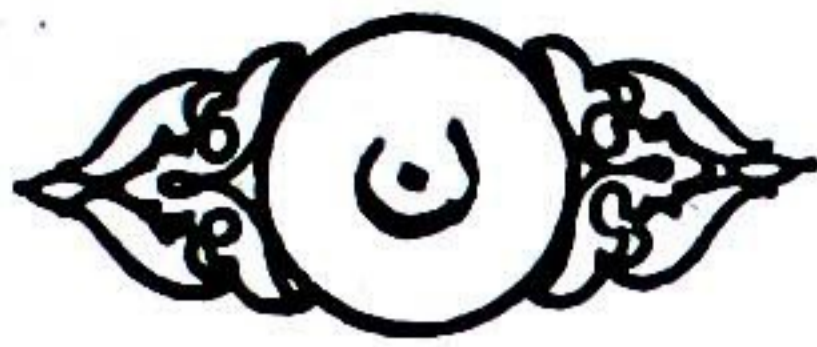
۱۴۵۔ میں کو بھی میرا دلبر سوہنا میں کیونکر اس نون بھانواں ہو
 وہیڑے ساڈے ڈردانا ہیں پٹی لکھ وسیلے پانواں ہو
 ناں میں سوہنی ناں دولت پلے کیوں کر پار منانواں ہو
 ایہ دکھ ہمیشاں رہی باہو رو رندڑی ہی سر جانواں ہو

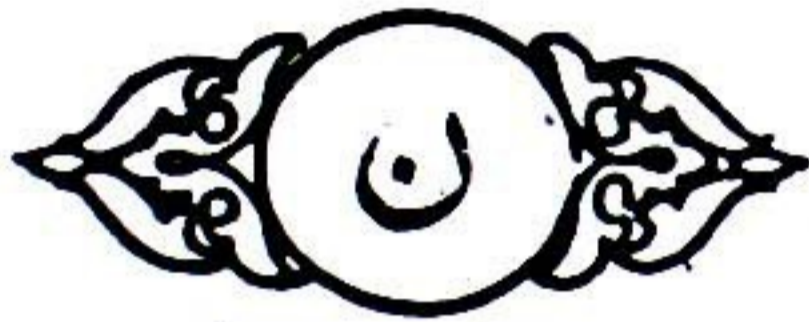
۱۴۶۔ مذہباں دے دروازے اچھے راہ رہانناں موری ہو
 پنڈتاں تے ملوانیاں کولوں چھپ چھپ ننگھٹے چوری ہو
 اڈیاں مارن کرن بکھیڑے درد منداں دے کھوری ہو
 باہو چل اتھائیں ویسے جتھے دعویٰ ناں کس ہو رہی ہو

۱۴۷۔ میں شہباز کراں پروازاں وچ دریا کرم دے ہو
 زبان تاں میری گن برابر موڑاں کم قلم دے ہو
 افلاطون ارسطو جہیں میرے اگے کس کم دے ہو
 حاتم جہیں لکھ کر وڑاں دبا ہو دے منگدے ہو

۱۷۸۔ نال کو سنگی سنگ نہ کرے کل نون لاج نہ لائے ہو
 تمے تر بوز مول نہ ہونڈے توڑے توڑکے لے جائے ہو
 کاناواں دے پچھے ہنس ناں تھندے توڑے موتی چوگ چکائیے ہو
 کوڑے کھوہ ناں مٹھے ہونڈے باہو توڑے سے مناں کھنڈ پائیے ہو

۱۷۹۔ نہیں فقیری جھلیان مارن سٹیاں لوک جگا ون ہو
 نہیں فقیری دہندیاں ندیاں سکیاں پار لگھا ون ہو
 نہیں فقیری وچ ہوادے مصلے پامھیرا ون ہو
 فقیری نام تنہاندا باہو ہیرے دل وچ دوست ٹکا ون ہو

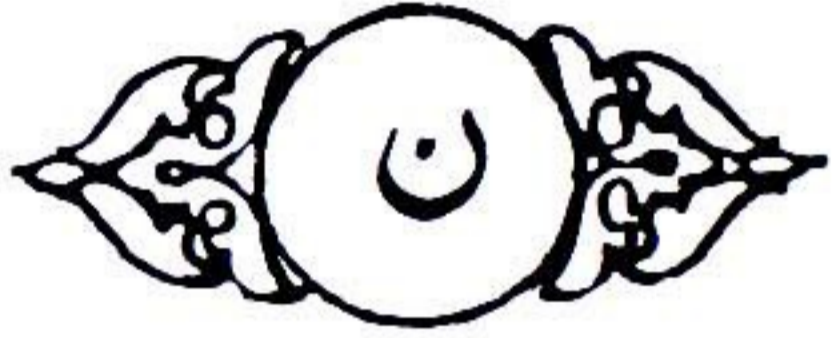

۱۸۰۔ ناں رب عرش مٹلی اُتے ناں رب خانے کعبے ہو
 ناں رب علم کتابیں بھٹاناں رب وچ محرابے ہو
 گنگا تیر تھیں مول نہ بلیا مارے پنیڈے بے حسابے ہو
 جد د امرشد پھریا باہو چھٹے سب عذابے ہو

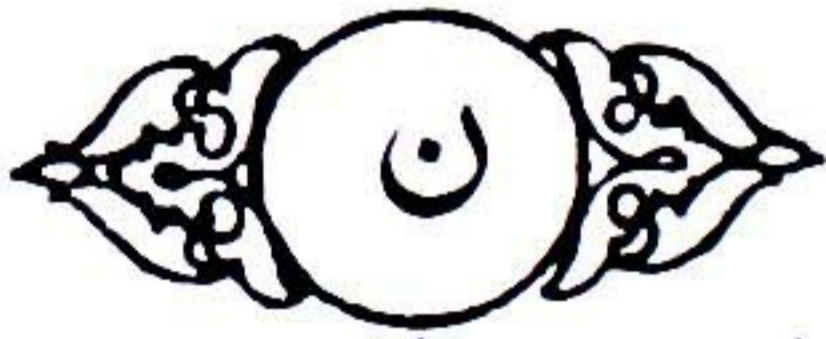

۱۸۱- ناں میں عالم ناں میں فاضل ناں مفتی ناں قاضی ہو
 ناں دل میرا دوزخ منگے ناں شوق بہشیں راضی ہو
 ناں میں ترے روزے رکھے ناں میں پاک نمازی ہو
 باجھ وصال اللہ دے باہو دنیاں کوڑی بازی ہو

۱۸۲- ناں میں سستی ناں میں شیعہ میرا دوہاں توں دل سٹریا ہو
 مک گئے سبھ خشکی پیندے جدوں دریا رحمت وچ وڑیا ہو
 کئی من تارے تر تر ہارے کوئی کنارے چڑھیا ہو
 صحیح سلامت چڑھ پار گئے باہو جنہاں مرشد وارط پھریا ہو

۱۸۳- ناں اوہ ہند و ناں اوہ مومن ناں سجدہ دین میلتی ہو
 دم دم دے وچ دکھیں مولا جنہاں قصا نہ کیتی ہو
 آہے دانے تے بنے دیوانے جنہاں ذات صحی و نج کیتی ہو
 میں قربان تنہاں توں باہو جنہاں عشق بازی چن لیتی ہو

۱۸۴۔ ناں میں جوگی ناں میں جنگم ناں میں چلا کمایا ہو
 ناں میں بھیج مسیتیں ڈریا ناں تبا کھڑکھایا ہو
 جو دم غافل سو دم کافر مرشد ایہ فرمایا ہو
 مرشد سوہنی کیتی باہو پل وچ حب پہنچایا ہو

۱۸۵۔ نفل نمازاں کم زماناں روزے صرفہ روٹی ہو
 کتے دے دن سوئی جانڈے گھروں جہاں تر وٹی ہو
 اچیاں بانگال سوئی دیون نیت جہاں دی کھوٹی ہو
 کی پرواہ تہاں نوں باہو گھر وچ لدھی بوہٹی ہو

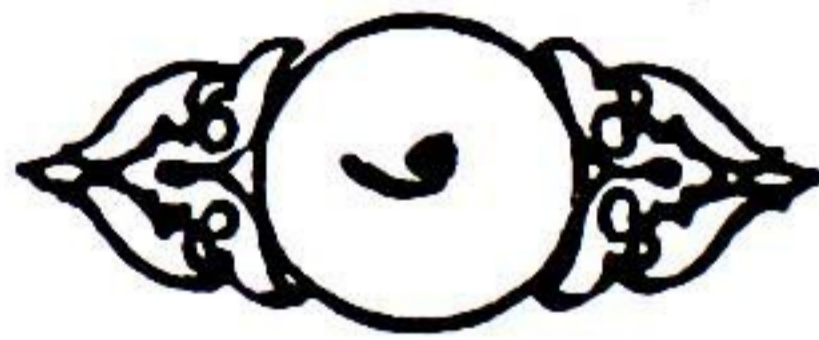
۱۸۶۔ ناں کوئی طالب ناں کوئی مرشد سب دلا سے مٹھے ہو
 راہ فقر دا پرے پریرے سب حرص دنیا دے کٹھے ہو
 شوق الہی غالب ہو یاں جند مرنے تے اوٹھے ہو
 باہو جس تن بھڑکے بھا برہوندی اون مرن ترہائے بھٹکھے ہو

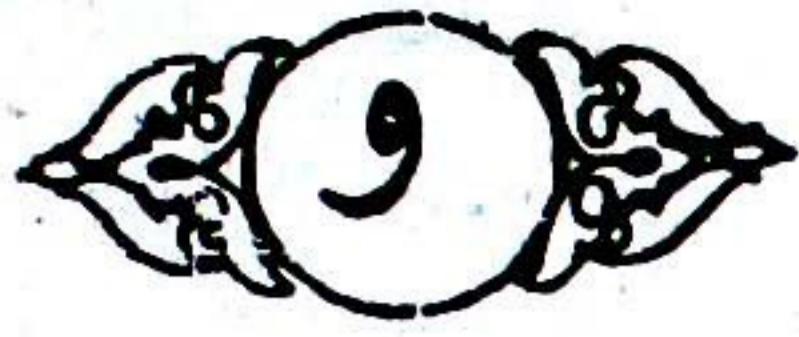
۱۸۷۔ ناں میں سیرناں پا چھٹاکی ناں پوری سرسایا ہی ہو
 ناں میں تولہ ناں میں ماساہن گل رتیاں تے آئی ہو
 رتی ہونواں و سچ رتیاں تلاں اوہ بھی پوری ناہی ہو
 وزن تول پورا و سچ ہو سی باہو جداں ہو سی فضل الہی ہو

۱۸۸۔ نیرٹے و سن دور دسیون و پڑھے ناہیں و ڈر دے ہو
 اندروں گھونڈن دا دل نہ آیا مورکھ باہروں ڈھونڈھ چر دے ہو
 دورگیاں کچھ حاصل ناہیں شوہ لبتھے و سچ گھر دے ہو
 دل کر صیقل شیشے وانگوں باہو دور تھیوں کل پردے ہو

۱۸۹۔ وحدت دے دریا اچھلے قتل جیل جنگل رینے ہو
 عشق دی ذات منیندے ناہن سانگاں جیل پتینے ہو
 رنگ بھوت ملیندے ڈٹھے سے جوان لکھینے ہو
 میں قربان تنہاں توں باہو جہڑے ہونڈیاں ہمت ہینے ہو

۱۹۰۔ وحدت دے دیریا اچھے ہک دل صحتی نہ کیتی ہو
 ہک بنت خانے حاصل تھئے ہک پڑھ پڑھ رہے مسیتی ہو
 فاضل چھڈ فضیلت بیٹھے عشق بازی حباں لیتی ہو
 ہرگز رب نہ ملدا باہو جہناں ترٹی چوڑ نہ کیتی ہو

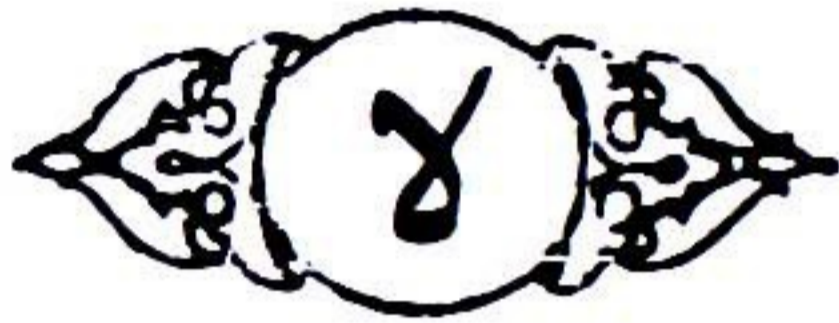
۱۹۱۔ وحدت دادریا الہی جتھے عاشق لیندے تارہی ہو
 مارن ٹبیاں گڈھن، موتی آپو آپی واری ہو
 گڈر یتیم وچ لٹے لشکارے جیوں جن لاماں ماری ہو
 سوکیوں نہیں حاصل بھردے باہو جہڑے نوکر نہیں سرکاری ہو

۱۹۲۔ وچن سرتے فرض ہے مینوں قول قانو بلی دا کر کے ہو
 لوک جانے متفکر ہوٹیاں وچ وحدت دے ڈر کے ہو
 شوہ دیاں ماراں شوہ وچ لہیساں عشق تگہ سردھر کے ہو
 جیوندیاں شوہ کے نہ پایا باہو جہیں لدھاتیں مر کے ہو

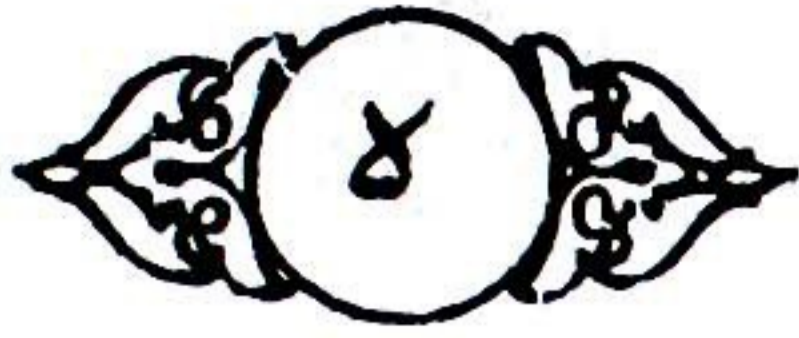
۱۹۳۔ ذبیہ ذبیہ ندیاں تار و ہوٹیاں نمبل چھوڑے کاہاں ہو
 یار اساد ارنگ محلیں درتے کھلے سکاہاں ہو
 ناں کوئی آوے ناں کوئی جاوے اسپں کیں مہتھ لکھ منجاہاں ہو
 جے خبر جانی دی آوے باہو کھڑ کلیوں پھیل تھو اہاں ہو

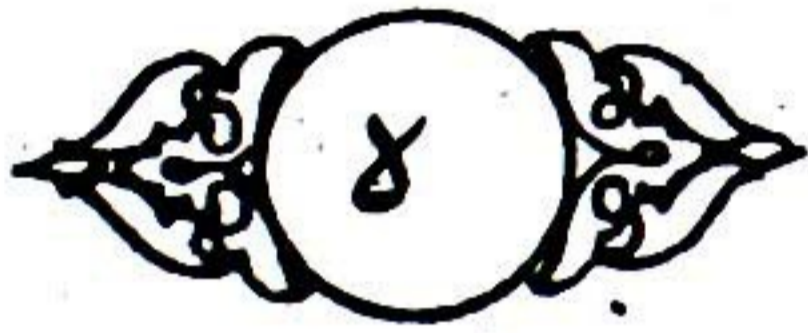
۱۹۴۔ ھو دا جامہ پہن کر اہاں اسم کساون ذاتی ہو
 کفر اسلام مقام نہ منزل ناں اوتھے موت جیاتی ہو
 شاہ رگ تھیں نزدیک لدھو سے پاندر نے جھاتی ہو
 ادہ اسان وچ اسپں انہاں وچ باہو دور رہی قرباتی ہو

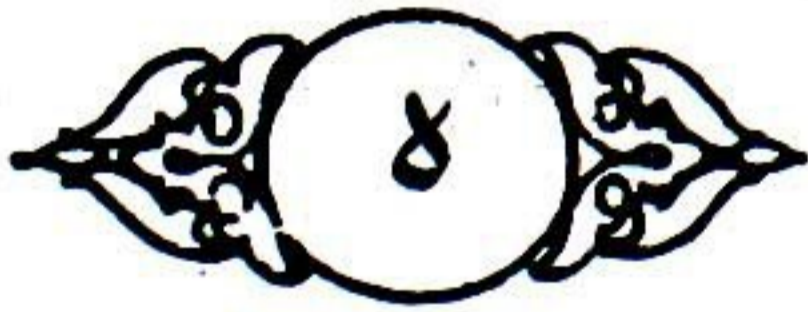
۱۹۵۔ ہک جاگن ہک جاگ نہ جانن ہک جاگدیاں ہی سٹے ہو
 ہک ستیاں جاو اصل ہوئے ہک جاگدیاں ہی مٹھے ہو
 کے ہو یا جے گھگوا جاگے مہڑا لیند اساہ اپٹھے ہو
 میں قربان تنہاں توں باہو جہناں کھوہ پریم دے جھٹھے ہو

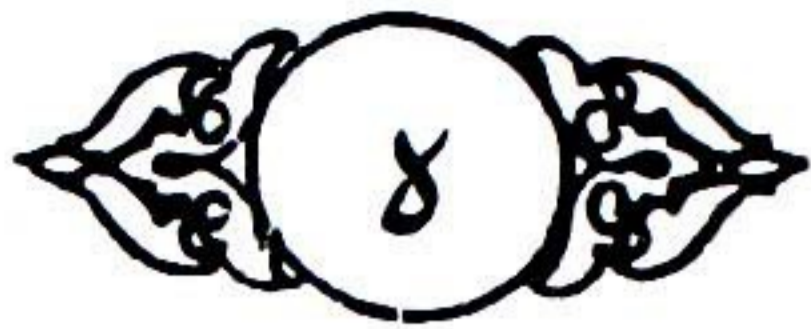
۱۹۶۔ ہک دم سخن تے لکھ دم ویری ہک دم دے مارے مردے ہو
 ہک دم چکھے جنم گویا چور بنے گھر گھر دے ہو
 لائیاں دا اوہ قدر کی جانن جہڑے محرم ناہیں ستر دے ہو
 سو کیوں دھکے کھا دن باہو جہڑے طالب تھے در دے ہو

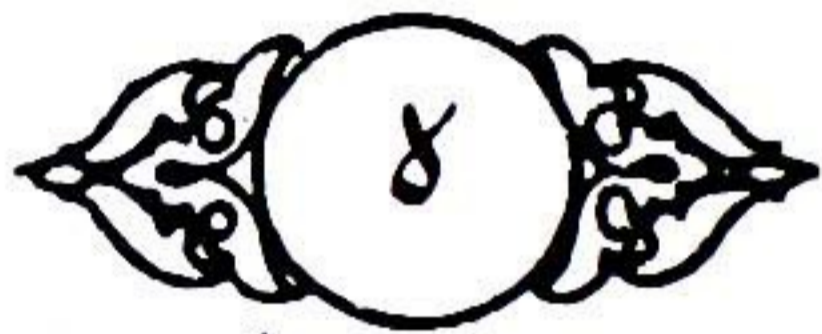
۱۹۷۔ ہر دم شرم دی تہ تر و تہے جاں ایہ چھوڑک بٹے ہو
 کچرک بالان عقل دا دیو ایلنوں برہوں انھیری چھٹے ہو
 اُجڑ گیا ندے بھیت نیارے لکھ لعل جو اہر رتے ہو
 دھوتیاں داغ نہ لہندے باہو جہڑے رنگ مچھٹی دھلے ہو

۱۹۸۔ ہسن دے کے روون لیوٹی تینوں دتا کس دلاسا ہو
 عمر بندے دی اینویں دہانی جیویں پانی وچ پتاسا ہو
 سوڑی اسامی سٹ گھتین پلٹ نہ سکیں پاسا ہو
 تیتھوں صاحب بیکھا منگنی باہو رتی گھٹ نہ ماسا ہو

۱۹۹۔ ہو روانہ دل دی کاری کلمات دل دی کاری ہو
 کلمات دور زنگار کریند اکلمیں میل اتاری ہو
 کلمات مہیرے، لعل، جواہر، کلمات ہٹ پٹ ساری ہو
 ایسے اوتھے دوہیں جہانیں باہو کلمات دولت ساری ہو

۲۰۰۔ ہکی ہکی پیر کو لوں گل عالم کو کے عاشقان لکھ لکھ پیر سہیری ہو
 جتھے ڈھن ڈھن خطرہ ہو دے کون خٹڑے اس بیٹری ہو
 عاشق چڑھدے نال صلاح دے اونہاں مار کپوچ بھیری ہو
 جتھے عشق پیالدا ناں ریں دے باہو اتھے عاشقان لذت نکھیری ہو

۲۰۱۔ باریگانہ بلسی تینوں جے سردی بازی لائیں ہو
 عشق اللہ وچ ہو مستانہ ہو ہو سدا الائیں ہو
 نال تصور اسم اللہ دے دم نوں قید لگائیں ہو
 ذاتے نال جاں ذاتی رلیا تدا ہو نام سدا نہیں ہو

بِسْمِ رَبِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ایک ہزار سے زائد احادیث نبویہ،

انار صحابہ رضی اللہ عنہم اور مسائل فقہ

حنفی پر مشتمل اولین

مجموعہ

موطا امام محمد

عربی بازار دو

تالیف

حضرت امام محمد بن حسن شیبانی رحمۃ اللہ علیہ

ترجمہ و تحشیہ

علامہ محمد سیبوی قصوی نقشبندی

ایم۔ اے علوم اسلامیہ۔ فاضل عربیہ

پروگریسو بکس ○ اردو بازار لاہور

